

เรื่อง การเห็นใจกันและกันในสังคม

“มีเรื่องราวดีดีมาบอกต่อ” วันหนึ่งน้องเอ็มนั่งรถแท็กซี่กลับบ้าน แล้วก็นั่งเล่นมือถือระหว่างทาง วันนั้นรถแท็กซี่มาส่งน้องเอ็มผิดที่นอกจากเสียเวลาและต้องเสียค่ามิเตอร์เพิ่มอีก น้องเอ็มเลยเลิกเล่นมือถือ นั่งทำหน้าที่ผิดหวังใส่คนขับแท็กซี่ไปตลอดทาง แต่พอถึงบ้านคุณลุงคนขับแท็กซี่กลับคิดค่ารถแค่ 35 บาท แล้วก็ขอโทษอย่างจริงใจที่ทำให้น้องเอ็มเสียเวลา คุณลุงไม่ได้ตั้งใจพามาผิดทาง และรู้สึกทำให้ผู้โดยสารหงุดหงิดมาตลอดทาง น้องเอ็มก็รู้สึกเสียใจที่นั่งอารมณ์เสีย ทั้งๆ ที่เขาไม่ได้ตั้งใจที่จะทำให้ลำบาก สุดท้ายน้องเอ็มจึงเพิ่มเงินจากที่คุณลุงเรียกไปให้อีก 50 บาท คุณลุงยิ้มดีใจ และขอบคุณอย่างจริงใจ

จริงๆ แล้วถ้าทุกคนรู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเรา เห็นอกเห็นใจกันมากขึ้นบรรยากาศแห่งมิตรภาพก็จะแบ่งบาน ทำให้สังคมน่าอยู่ขึ้นนะครับ

ผู้เขียนบทความ

นายธนิชชาวัชร ธนธารณ์
พนักงานการเลือกตั้ง สสว. 2 ฝสว.3

หมายเหตุ เมื่อตีเจอ่านบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้าชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง แท็กซีน้ำใจงาม

ในช่วงสัปดาห์ที่ผ่านมาได้มีการส่งข่าวต่อๆ กันไปอย่างแพร่หลายในอินเทอร์เน็ตเกี่ยวกับการทำความดีของคนขับรถแท็กซี่คนหนึ่ง ชื่อว่านายสุวรรณฉัตร พรหมชาติ หรือเตี๋ย อายุ 38 ปี เป็นคนจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยนายสุวรรณฉัตร ได้ติดสติ๊กเกอร์ไว้ที่บริเวณกระจกของรถ มีข้อความว่า “พระสงฆ์ สามเณร แม่ชี นิมนต์ นั่งฟรีครับ “เชิญครับ ไปทุกที่” “คนพิการ ตาบอดนั่งฟรีครับ” การกระทำของนายสุวรรณฉัตร เป็นตัวอย่างของการทำความดี มีน้ำใจ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อเพื่อนมนุษย์ด้วยกันโดยไม่หวังผลตอบแทน ซึ่งเป็นสิ่งที่หาได้ยากในสภาพสังคมเมืองปัจจุบันที่ต่างคนต่างสนใจแต่เรื่องของตนเอง จนในบางครั้งมีการแก่งแย่งกัน เพราะความเห็นแก่ประโยชน์ของตนเองเป็นใหญ่

ที่ยกตัวอย่างการทำความดีของคนขับแท็กซี่คนนี้มาเขียนเล่าให้ฟัง เพราะอยากให้เราทุกคนได้หยุดคิดกันสักนิดว่า ทุกวันนี้เราได้มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีน้ำใจต่อเพื่อนมนุษย์หรือคนรอบข้างกันมากแค่ไหนหากเราทุกคนมีน้ำใจให้กัน มีความเอื้อเฟื้อต่อคนอื่นบ้าง สังคมของเราคงจะน่าอยู่ขึ้นมาก

ผู้เขียนบทความ

น.ส. พัชราภรณ์ เสนิงษ์
พนักงานสืบสวนสอบสวน สสว. 4

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีริถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง 14 กุมภาพันธ์ วันวาเลนไทน์

14 กุมภาพันธ์ เป็นวันที่ชาวโรมันระลึกถึงนักบุญเซนต์วาเลนไทน์ (Saint Valentine) ผู้ที่ต้องรับโทษประหารในปี ค.ศ. 270 เพราะในยุคนั้นมีกฎหมายห้ามไม่ให้มีการแต่งงานของพวกคริสเตียน แต่เซนต์วาเลนไทน์ยังแอบจัดงานแต่งงานให้กับคู่รักคริสเตียนจนถูกจับขังและรับโทษ โดยในขณะที่ถูกขังนั้น เขาก็พบรักกับสาวตาบอดซึ่งเป็นลูกสาวของผู้คุม แต่เมื่อความนี้ล่วงรู้ถึงหูกษัตริย์ เซนต์วาเลนไทน์จึงถูกประหารชีวิตด้วยการตัดศีรษะ ต่อมาเมื่อคนทั่วไปทราบเรื่องราวจึงเกิดความประทับใจและยึดถือเอาวันที่ 14 กุมภาพันธ์ ของทุกปีเป็นวันแห่งความรักนั่นเอง

ไม่ว่าใครจะคิดอย่างไร ใครจะแสดงออกถึงความรักอย่างไร แต่ในวันที่ 14 กุมภาพันธ์ เราควรนึกถึงสิ่งที่สำคัญเหนือสิ่งอื่นใด คือความรักที่พ่อและแม่มีให้กับเรา บางครั้งเรามักจะวิงวอนความรักจากคนอื่น แต่เรากลับไม่เคยสนใจความรักที่อยู่ใกล้ตัวเรา ซึ่งเป็นความรักอย่างจริงใจและไม่ต้องการสิ่งใดตอบแทน แม้แต่ชีวิตท่านก็ยอมสละให้ได้โดยไม่มีเงื่อนไข ถ้าเราไม่รักท่านตอนนี้ เราจะต้องเสียใจเมื่อท่านจากไปอย่างไม่มีวันกลับและมานั่งร้องไห้คร่ำครวญข้างศพของท่าน หรือร้องไห้จนเป็นสายเลือดท่านก็ไม่ได้ยิน เรามาเริ่มต้นตั้งแต่วันนี้ที่จะบอกรักท่านและแสดงความรู้สึกกับท่านตอนที่ท่านมีชีวิตอยู่กันเถอะค่ะ

ผู้เขียนบทความ

นางจีระนันท์ มั่งมี

พนักงานการเลือกตั้ง สนง.กต.จว.อุตรดิตถ์

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง สูบบุหรี่ในขณะที่ขับรถ

เช้าวันหนึ่งข้าพเจ้าได้ดูข่าวทางโทรทัศน์ช่อง 7 สี ได้เสนอข่าวของชายคนหนึ่งที่มีพฤติกรรมเห็นแก่ตัว เขาสูบบุหรี่ในขณะที่ขับรถยนต์และตีขี้นหรือออกนอกตัวรถ โดยไม่ได้ดูว่ามีรถตามหลังมาหรือไม่ปรากฏว่าขี้นบุหรี่ที่เขาตีทิ้งปลิวเข้าตาชายที่ขับรถจักรยานยนต์ตามหลังมา เมื่อชายที่ขับรถจักรยานยนต์ตามมาบอก แทนที่จะขอโทษแต่กลับขับรถจอดตัดหน้ารถจักรยานยนต์และโยนบุหรี่ที่สูบอยู่ใส่ชายคนนั้น แล้วก็ขึ้นรถยนต์ขับออกไปอย่างหน้าตาเฉย

ที่นำเรื่องนี้มาเล่าให้ฟังเพื่อที่จะบอกให้รู้ว่า หากขี้นบุหรี่ปลิวเข้าตาแล้วคนขับรถจักรยานยนต์ที่ขับตามหลังมาต้องเบรกกะทันหันเพื่อที่จะขี้นตาหรือปิดตาอะไรจะเกิดขึ้น ความสูญเสียทรัพย์สินที่เกิดจากอุบัติเหตุหรือถ้ารุนแรงก็อาจถึงขั้นต้องเสียชีวิตก็เป็นได้ คนเราเมื่อต้องอยู่ในสังคมต้องฝึกตนให้มีความรับผิดชอบต่อสังคมส่วนรวม หากทุกคนปฏิบัติได้สังคมนั้นก็อยู่อย่างสงบสุข และพร้อมที่จะเป็นสังคมประชาธิปไตยที่แท้จริง

ผู้เขียนบทความ

นางมนภรณ์ นนทมาลย์
พนักงานการเลือกตั้ง สนง.กกต.จว.อุตรดิตถ์

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง กฎหมายหมวกกันน็อค

จากการที่รัฐบาลมีนโยบายให้ประชาชนปฏิบัติตามกฎหมายเรื่องเกี่ยวกับการใส่หมวกกันน็อค เพื่อลดความสูญเสียจากการเกิดอุบัติเหตุในขณะขับขี่รถจักรยานยนต์ นับได้ว่ารัฐบาลได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับสุขภาพของประชาชนในประเทศเป็นอย่างดี แต่ประชาชนบางคน หรือบางกลุ่มยังมองไม่เห็นถึงความสำคัญของกฎหมายตัวนี้ จึงเห็นกันบ่อยๆ ว่าบางคนขณะขับขี่รถจักรยานยนต์แล้วไม่สวมหมวกกันน็อค และพยายามหลบเลี่ยงเพื่อไม่ให้เจอกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ หากเจ้าหน้าที่ตำรวจทำการกวดขันและจับกุมผู้กระทำความผิดกฎหมาย ก็จะกล่าวหาเจ้าหน้าที่ตำรวจว่ารังแกประชาชน หวังเงินค่าสินบนต่างๆ นานา แต่ไม่ได้นึกถึงว่ากฎหมายนี้ เป็นการป้องกันตัวของเขาเองแท้ๆ

จึงขอฝากถึงประชาชนทุกคนให้ให้ความสำคัญของกฎหมายและช่วยกันปฏิบัติตามข้อบังคับ กฎ ระเบียบที่กำหนดไว้อย่างเคร่งครัด หากปฏิบัติได้ดังนี้แล้วผลประโยชน์ก็จะตกอยู่ที่ตัวเอง สังคมมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย และประเทศชาติก็จะอยู่อย่างสงบสุขเป็นปึกแผ่น

ผู้เขียนบทความ

นายอำพล ชาบาง

หัวหน้างานพรรคการเมือง สนง.กกต.จว.อุตรดิตถ์

หมายเหตุ เมื่อตีพิมพ์บทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองศิริลพิษประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง จินตนาการของเด็กน้อย

“หนูอยากได้รองเท้าโอเด็ด” จากแผ่นหนังที่ได้ดู เพียงเพื่ออยากเดินร่าได้สวยๆ

“หนูอยากเป็นผู้ใหญ่” เพียงเพื่อได้ทำในสิ่งที่ผู้ใหญ่ทำได้ เพราะผู้ใหญ่บอกเสมอว่า เด็กทำไม่ได้ ผู้ใหญ่ทำได้

“หนูอยากเป็นพี่” “หนูอยากฟินลอส” “หนูอยาก...” สารพันมากมาย

คำพูดเหล่านี้บางครั้งทำให้เรา อึ้งแบบไปไม่เป็น เด็กที่ผู้ใหญ่คิดเปรียบเสมือนผ้าขาวที่เราสามารถแต้มสี หรือใส่ในสิ่งที่ผู้ใหญ่ ไม่ว่าจะ เป็นพ่อแม่ ญาติ ครู พี่เลี้ยง แต่ละคนก็แต้มสีใส่ความฝันที่อยากจะเป็น ให้เด็กไป แต่ลืมหยุดคิด หยุดมองในสิ่งที่เด็กเป็น ไม่ว่าจะเด็กในช่วงวัยใด เขาย่อมมีความสนใจในสิ่งที่เขาอยากรู้ หรือรู้จักคิดในสิ่งที่ตนเองต้องการในแต่ละช่วงวัย ยิ่งในภาวะการณ์ปัจจุบันได้เปลี่ยนไปแล้ว เพราะมีสิ่งกระตุ้นเด็กน้อยตั้งแต่ออยู่ในครรภ์ ไม่ว่าจะ เป็นเสียง ลืมตามาก็เห็นสิ่งที่กระตุ้นพัฒนาการมากมายหลายชนิด ทำให้เด็กน้อยทั้งหลายมีความคิดตามสิ่งกระตุ้น จินตนาการตามสิ่งที่ตนเห็นตั้งแต่เล็ก ความคิดความรู้สึกที่เด็ก ถ่ายทอดออกมาให้ผู้ใหญ่เข้าใจ เขาเริ่มตั้งแต่การกระทำและการพูดตามมา บางครั้งในสิ่งเล็กๆ น้อยๆ ที่เราคิดว่าเขาไม่คิด แต่เราคิดผิด สิ่งเล็กๆ น้อยๆ ที่เด็กสังเกตแม้กระทั่งความรู้สึกของคนรอบข้าง เด็กรับรู้ได้ในภาวะอารมณ์ของผู้ใหญ่ “เราอยู่กันสองคนก็ได้เนาะ” เป็นคำพูดจากเด็กน้อยที่เสมือนน้ำทิพย์ทำให้ผู้ใหญ่มีกำลังใจ ขึ้นได้อย่างมากมาย

ลูกชายของญาติท่านหนึ่ง ครูขอพบผู้ปกครองหลายต่อหลายครั้งด้วยเหตุผลที่ว่าเด็กไม่ยอมทำตามที่คุณครูบอก ให้ทำอย่างหนึ่งแต่กลับทำอีกอย่างหนึ่ง ให้ระบายสีข้างในรูป แต่ไประบายสีข้างนอกรูป คุณครูทนไม่ไหวบอกว่าเด็กคือเจียบ ผู้ปกครองเลยลองย้ายโรงเรียนดูและคอยเฝ้าสังเกตในสิ่งที่ลูกเป็น ก็เป็นอย่างที่คุณครูบอกจริง ผลลัพธ์ที่ได้จากสิ่งที่ลูกทำก็ถูกต้อง เพียงแต่วิธีการที่ได้มาต่างกัน ซึ่งความคิดของลูกข้ามไปอีกชั้นหนึ่ง ปัจจุบันเด็กคนนั้นเรียนจบวิศวกรรมจากมหาวิทยาลัยชื่อดัง ภาษาอังกฤษดีเยี่ยมนอกจากงานหลักเงินเดือนข้ามชั้นของปริญญาตรีหลายเท่าตัวแล้ว เขายังรับงานพิเศษเป็นติวเตอร์สำหรับผู้เตรียมสอบ แอร์โฮสเตสอีกด้วย ญาติผู้นี้ยังภูมิใจอยู่เสมอว่าคิดถูกแล้วที่ไม่คัดค้านหรือต่อต้านในสิ่งที่ลูกเป็น หากเป็นเช่นนั้นแล้ว ผลเสียอาจตามมามากมาย เพราะตอนแรกๆ เด็กคงไม่มีปัญหาเท่าไรหรอก แต่พอโตขึ้นแล้ว สีที่ผู้ใหญ่แต้มให้ก็จะไม่ถูกใจเขามากขึ้นไปด้วย ทีนี้ปัญหาต่างๆ นานาก็จะตามมา สุดท้ายแล้วกลับกลายเป็นปัญหาสังคมที่หาทางแก้ไขได้ยากและยังขาดโอกาสสร้างคนดีสู่สังคมอีกด้วย

ผู้เขียนบทความ

นางสายสุณี ณ วันจันทร์
พนักงานการเลือกตั้ง สنج.กต.จว.เชียงราย

หมายเหตุ เมื่อตีเจอานบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้าชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองศิริลธิประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ความกตัญญู

ประเทศไทยหรือสยามประเทศของเรา ได้รับการถูกขนานนามจากนานาประเทศมาช้านานว่าเป็น “สยามเมืองยิ้ม” ด้วยความที่คนไทยของเราเป็นคนที่นอบน้อมถ่อมตนและอัธยาศัยดี จึงเป็นเอกลักษณ์ด้านบวกของคนไทยเรา ซึ่งจุดเริ่มต้นหรือสิ่งที่หล่อหลอมให้คนไทยเราเป็นเช่นนี้ก็สืบเนื่องมาจากอิทธิพลทางครอบครัว และวิถีชีวิตแบบไทยๆ ของเรา กล่าวคือ คนไทยจะอยู่กันเป็นครอบครัวใหญ่ ทั้งพ่อแม่ ปู่ย่าตายาย ลูกหลานอยู่รวมกันในบ้านหลังเดียว หรือในบริเวณเดียวกัน จึงทำให้ผู้น้อยเคารพผู้ใหญ่ ลูกเคารพพ่อแม่ ปู่ย่า ตายาย และมีหน้าที่ปรนนิบัติดูแลท่าน ต่อกันเป็นรุ่นๆ ดังจะเห็นได้เด่นชัดในประเพณีสงกรานต์ที่จะมีหนึ่งวันเป็นวันรดน้ำดำหัวและขอขมาผู้ใหญ่ อันเป็นการแสดงถึงความกตัญญู

นอกจากนั้น วิถีชีวิตของคนไทยในเรื่องของการศึกษา ซึ่งสมัยก่อนนั้นคนไทยจะเรียนหนังสือที่วัด ต่อมาภายหลังจึงมีโรงเรียนเกิดขึ้นแยกมาจากวัด ซึ่งแต่ดั้งเดิมมาช้านาน หากคนไทยจะร่ำเรียนวิชาอะไรจากใครเขาก็จะต้องทำพิธีไหว้ครู หรือขึ้นครูกันเสียก่อนที่จะทำการเรียนการสอนอันเป็นการยกย่อง เชิดชูครูบาอาจารย์ ผลที่ตามมาคือ ทำให้คนไทยรู้สึกสำนึกในบุญคุณของครูบาอาจารย์ เมื่อมีโอกาสก็มักจะตอบแทนบุญคุณท่านอันเป็นการแสดงออกถึงความกตัญญูเช่นกัน

แต่มาถึงสังคมสมัยนี้ ประเทศไทยหรือสยามประเทศของเรา ได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก ทั้งทางด้านสังคมและเทคโนโลยี ทำให้วิถีชีวิตของคนไทยเปลี่ยนแปลงตามไปโดยปริยาย ทั้งครอบครัวและการศึกษา เรียกได้ว่าเป็นวิถีชีวิตของคนเมืองกันมากขึ้น ในการศึกษา นอกจากต้องเล่าเรียนในโรงเรียนแล้ว ยังจะต้องไปเรียนกวดวิชาอีก จะต้องแข่งขันกันมากขึ้น เมื่อจบการศึกษาออกมามีงานทำ ก็มีครอบครัวและแยกออกมาอยู่ต่างหาก ไม่ได้อยู่กันเป็นครอบครัวใหญ่เหมือนแต่ก่อน บางคนไปทำการทำงานและมีครอบครัวอยู่อีกจังหวัดหนึ่ง พ่อแม่อยู่อีกจังหวัดหนึ่ง นานๆ ได้เจอกันที อย่างนี้เป็นต้น

แต่ถึงอย่างไรก็ตาม แม้วิถีชีวิตจะเปลี่ยนไปไม่ว่าจะด้วยเหตุผลอันใด ก็อย่าให้ความเป็นไทยของเราเปลี่ยนไปเลย เพราะคนไทยเป็นคนที่กตัญญูรู้คุณต่อพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูบาอาจารย์ มาช้านานซึ่งเป็นการดียิ่งนัก เราควรจะหาโอกาสแสดงความกตัญญูต่อพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูบาอาจารย์ อย่างน้อยๆ ก็ได้ดูแลท่านบ้าง ระลึกถึงบุญคุณของท่านบ้าง

ผู้เขียนบทความ

นายเกชา กองนาค

พนักงานสืบสวนสอบสวน สนง.กกต.จว.เชียงราย

หมายเหตุ เมื่อตีพิมพ์บทความชิ้นนี้เสร็จ ขอให้ยืมชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง “น้ำใจ”

การอยู่ร่วมกันในสังคมของเราทุกวันนี้ หรือแม้แต่การอยู่ร่วมกันในสถานที่ทำงานอย่างมีความสุขนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยความมี “น้ำใจ” ต่อกัน ความมีน้ำใจเป็นเรื่องที่ทุกคนทำได้โดยไม่ต้องใช้เงินทอง เพียงแต่แสดงความเมตตากรุณาต่อเพื่อนร่วมงาน โดยการช่วยเหลือหรือแสดงความห่วงใยเล็กๆ น้อยๆ เท่านั้น ก็เป็นการแสดงน้ำใจได้ เช่น การหยิบของให้กัน การเสนอตัวช่วยในงานที่เราช่วยได้ หรือแม้แต่การเต็มใจที่จะช่วยเหลือเมื่อมีผู้ไหว้วานก็ได้ กันว่าเป็นการแสดงน้ำใจ การแสดงความมีน้ำใจจึงไม่ได้วัดกันด้วยเงินทอง บางคนมีเงินมาก แต่ก็ไม่ได้หมายความว่า เขาจะเป็นคนมีน้ำใจ เพราะเขาอาจแกล้งน้ำใจก็ได้ บางคนเป็นเศรษฐี แต่มีความตระหนี่มาก ไม่ยอมแม้แต่จะสละเงินให้ผู้อื่นโดยที่ตนไม่ได้รับประโยชน์ตอบแทน ถึงกระนั้นคนที่ไม่มีเงินมาก เพียงแค่พอมือกินแต่เป็นคนที่มีน้ำใจให้คนอื่นก็ย่อมเป็นที่รักและที่ชื่นชมของผู้อื่นเสมอ

ความมีน้ำใจนั้น ตรงกันข้ามกับความเห็นแก่ตัว ขณะที่คนเห็นแก่ตัวมักจะคิดแต่ประโยชน์ส่วนตัว มาก่อน แต่คนมีน้ำใจจะคิดถึงประโยชน์ของส่วนรวม และความมีน้ำใจก็ยังตรงกันข้ามกับความอิจฉาริษยา คนที่อิจฉาริษยาคนอื่นย่อมปรารถนาที่จะเห็นความล้มเหลวของผู้ที่ได้ดีกว่า แต่คนมีน้ำใจนั้น เมื่อเห็นคนอื่นได้ดีกว่า จะแสดงความยินดีด้วยอย่างจริงใจ

ผู้มีน้ำใจจะนึกถึงผู้อื่น และจะพยายามช่วยผู้อื่นที่ด้อยโอกาสกว่า ผู้มีน้ำใจจึงเป็นที่รักและต้องการของคนทั่วไป และเป็นคนมีคุณค่าต่อสังคม และที่สำคัญ พวกเขาเหล่านั้นก็จะเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จ ในการดำเนินชีวิตอย่างแน่นอน

ความมีน้ำใจจะไม่สามารถเกิดขึ้นได้เลย หากไม่มีผู้ใดแสดงหรือกระทำมันขึ้นมา ซึ่งถ้าหากเราอยากที่จะเป็นบุคคลนั้น บุคคลที่จะสร้างความมีน้ำใจให้แก่สังคม บุคคลที่ปรารถนาอยากให้อะไรของตนเอง และผู้อื่นมีความสุขนั้น ทำได้ไม่ยากเลย มันอยู่ที่ความคิด ความรู้สึก และหัวใจของเราเองเท่านั้น ที่จะสั่งให้ตัวเองลงมือทำ เพื่อที่จะได้ชื่อว่าเป็น “ผู้มีน้ำใจ”

ผู้เขียนบทความ

นายศุภการ อะกะเรื่อน
พนักงานบริการ สนง.กท.จว.เชียงราย

หมายเหตุ เมื่อตีเจอานบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้าชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง แผ่นดินร้อน

วันนี้ได้อ่านข่าว เกิดแผ่นดินร้อนจนสามารถทำให้ไข่ไก่สุกได้ รายละเอียดของข่าวคือ จากการตรวจสอบโดยเฉพาะภายในห้องนอนกลางบ้าน บริเวณพื้นที่ซึ่งปูกระเบื้องร้อนจนไม่สามารถอาศัยอยู่ได้ เมื่อตรวจวัดอุณหภูมิพบว่ามีความร้อนสูงถึง 42 องศาเซลเซียส ข่าวนี้สร้างความตื่นตระหนกแก่ประชาชนแถวนั้นพอสมควร ว่าสาเหตุเกิดจากอะไรกันแน่

ประเทศไทยเรามีข่าวแปลกๆ อย่างนี้หลายครั้ง หลายคราว บางเหตุการณ์ไม่ได้เป็นไปตามที่เราคาดหมายหรือที่เราเชื่อ บางครั้งเราก็คิดกันไปเอง อย่างไรก็ตาม เหตุการณ์นี้ไม่ว่าจะมีสาเหตุมาจากไฟฟ้ารั่วหรือแผ่นดินร้อนจริง สิ่งที่เราควรจะนำมาประกอบการตัดสินใจว่าจะเชื่อหรือไม่ คือการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผลนั่นเอง แทนที่จะเชื่ออะไรไปก่อนแล้ว ซึ่งบางครั้งก็อาจจะเกิดความตื่นตระหนกและนำไปสู่ความเสียหายได้

ผู้เขียนบทความ

น.ส. เขมมิกา ธรรมชั้นทา
พนักงานการเลือกตั้ง สนง.กต.จว.เชียงราย

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ฝนตก น้ำท่วม

เข้าฤดูฝนเมื่อไหร่ คนที่เฝ้ารอคอยฝนให้มาเร็วๆ และมามากๆ ก็คงจะเป็นคนบ้านนอก ที่จะได้ทำนาเสียที แต่คนที่ไม่ต้องการสักเท่าไรเห็นจะเป็นคนในกรุง เพราะปีนี้โดนเข้าไป สองครั้งแล้ว กรุงเทพฯ แทบเป็นอัมพาต และอ่วมไปตามๆ กัน เพราะฤทธิ์ของฝนที่ตกหนัก จนน้ำท่วม มีเรื่องหนึ่งที่อ้างว่าเป็นสาเหตุสำคัญที่เป็นอุปสรรคต่อการระบายน้ำคือเศษขยะ จำนวนมหาศาลที่มาจากกาาทิ้งขยะไม่เป็นที่เป็นทาง อย่งไรก็ตามไม่ว่าจะมีปัจจัยอื่นๆ อีกมากมาย แต่ก็คงจะพูดถึงจิตสำนึกในความรับผิดชอบต่อสังคมคือการทิ้งขยะ โดยคิดแต่เพียง ความสะดวก ความมั่งง่าย อย่งจะทำอะไรก็ทำ เพราะถือว่ามีคนรับผิดชอบอยู่แล้ว ปัญหาน้ำท่วม ก็คงจะอยู่คู่กับคนกรุงเทพฯ ตลอดไปนั่นเอง

ผู้เขียนบทความ

นางณัฐชา รินตะมา
พนักงานการเลือกตั้ง สนง.กต.จว.เชียงราย

หมายเหตุ เมื่อตีเจอ่านบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้าชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองศิริลธิประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง การสร้างความสามัคคี

คนเราเกิดมาเป็นมนุษย์ในโลกนี้ด้วยการวิวัฒนาการจากสัตว์ ซึ่งถือว่าเป็นสัตว์ชั้นสูงกว่าสัตว์โดยทั่วไป เพราะว่ามีสมองที่แตกต่างกันมาก สามารถที่จะคิดค้นหรือประดิษฐ์สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ในการดำรงชีพได้มากมายหลายประการ และสิ่งที่สำคัญที่สุดที่คนเราอาศัยอยู่ในโลกนี้ได้จนถึงปัจจุบันนี้ก็คือการรวมกันเป็นกลุ่มเป็นก้อน เพื่อต่อสู้กับสัตว์หรือภัยธรรมชาติ เหตุที่เราอยู่รวมกันได้เนื่องจากเรามีความรัก มีความผูกพันซึ่งกันและกัน มีความห่วงใย มีความเอื้ออาทรกันช่วยเหลือต่อกัน คนเราจึงอยู่ได้อย่างมีความสุข จะสังเกตได้จากคนกลุ่มใดที่ขาดซึ่งสิ่งเหล่านี้ก็จะอยู่กันอย่างไม่เป็นสุข มีแต่ความทุกข์ยากลำบาก เกิดการต่อสู้แย่งชิงอำนาจแย่งผลประโยชน์กัน เพราะคนเราขาดความสามัคคี

ดังนั้น ผู้เขียนจึงอยากจะทำให้ทุกท่านช่วยกันสร้างความรักความสามัคคีกันไว้ให้แน่นแฟ้น ถ้าขาดไป เราทุกคนก็จะอยู่กันอย่างยากลำบาก

ผู้เขียนบทความ

นายประจันต์ ใจกุลละ

พนักงานสืบสวนสอบสวน สนง.กกต.จว.เชียงราย

หมายเหตุ เมื่อตีพิมพ์บทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีริถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง การทารุณกรรมสัตว์

ช่วงนี้เห็นข่าวการทารุณสัตว์มีอยู่มากมาย ที่จริงไม่เคยดูเป็นการเฉพาะเจาะจง เพราะรู้สึกสงสาร ไม่อยากเห็นภาพเหล่านั้น คิดในใจว่าบางคนที่ทำก็อยากเป็นชาวเผยแพร่ทางโลกโซเซียล จะได้ดัง ทั่วๆ ที่เป็น เรื่องที่แย่มากๆ สำหรับคนที่รักสัตว์ ไม่ว่าจะป็นสัตว์อะไร

ถึงแม้ว่าจะมีกฎหมายป้องกันการทารุณกรรมสัตว์ ซึ่งมีผลบังคับใช้แล้วเมื่อวันที่ 27 ธันวาคม 2557 ใครทารุณสัตว์ เจอโทษจำคุก 2 ปี ปรับ 40,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ แต่อย่างไรก็ตาม อยากจะให้ คนมีจิตสำนึกในการให้ความรัก ความเมตตาต่อสัตว์ ซึ่งเป็นเสมือนเพื่อนร่วมโลกกันมากกว่าการเกรงกลัว กฎหมาย

ผู้เขียนบทความ

นายประทีป ดวงพัตรา

หัวหน้างานการมีส่วนร่วม สนง.กต.จว.เชียงราย

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง บททดสอบ

ในช่วงเวลาที่ผ่านมา ข้าพเจ้าได้รับบททดสอบมากมายเกี่ยวกับความรัก ความใกล้ชิด ความผูกพัน ไม่ว่าจะเป็นในรูปแบบครอบครัว คนรัก หน้าที่การงาน หรือคนใกล้ชิด ซึ่งล้วนแต่เป็นบททดสอบใจที่ยากมาก ๆ บางสิ่งบางอย่างเป็นเรื่องที่ไม่คาดคิดว่าจะเกิด ไม่ว่าจะเป็นสุขภาพของพ่อ อาการป่วยของแม่ ที่เป็น ๆ หาย ๆ ซึ่งปัญหาเหล่านี้สร้างความลำบากใจให้แก่ลูก ๆ พอสมควร แต่ก็ต้องทำใจเพราะทุกสิ่ง ทุกอย่างเป็นไปตามกาลเวลา ส่วนเรื่องของใจ จำเป็นต้องปรับกันไป ซึ่งเป็นเรื่องที่ยากยิ่ง ๆ หากเราจะปล่อยให้จิตใจลงต่ำให้เป็นไปตามอารมณ์ขึ้น ๆ ลง ๆ ไม่หนักแน่น ซึ่งนั่นอีกเช่นกันที่ข้าพเจ้าต้องพยายามแสวงหาตัวช่วยคือ “ธรรมะ” ของพระพุทธเจ้า ที่สอนให้ยอมรับทุกอย่างด้วยความกรุณา ไม่ว่าจะทุกข์ สุข เฉย ๆ หรือเมื่อมีสภาวะอย่างใดอย่างหนึ่งเข้ามากระทบ บางครั้งข้าพเจ้าเปิดใจให้อยู่กับปัจจุบันขณะ รู้ทุกลมหายใจ เมื่อผลออกไปคิด ก็กลับมาที่ลมหายใจ ซึ่งเป็นเรื่องยากในขณะที่ใจกำลังมีความทุกข์ และแล้วความทุกข์ ความเจ็บปวด เมื่อเราเปิดรับมันด้วยหัวใจกรุณา ความมหัศจรรย์อย่างหนึ่งก็เกิดขึ้นกับตัวข้าพเจ้า คือการยอมรับทุกอย่าง ไม่ดีไม่รับ ไม่ตอบโต้ ไม่ตัดพ้อ ไม่คร่ำครวญ เมื่อยอมรับแล้วหัวใจก็สงบลงเอง โดยไม่ต้องต้านหรือหาเหตุผลใดๆ

วันนี้... ยามใดที่ความทุกข์ธำโสมเข้ามาในหัวใจ ข้าพเจ้าจะระลึกและแนบใจให้อยู่กับปัจจุบันเสมอด้วยความกรุณาต่อตัวเองและสรรพสิ่ง และความสวยงามของโลก ของความรัก และทุกสิ่ง ทุกอย่างจะชัดเจนในหัวใจของคุณเสมอ

ผู้เขียนบทความ

น.ส. จีรวรรณ บุญศรี

พนักงานสืบสวนสอบสวน สนง.กกต.จว.เชียงราย

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีริถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง การเป็นพลเมืองดี

ประเทศใดมีพลเมืองที่ดีย่อมทำให้ประเทศนั้นมีความเจริญรุ่งเรืองและมั่นคง แต่ถ้าหากพลเมืองของประเทศใดเป็นคนไม่ดี ไม่มีความรักความสามัคคี สร้างแต่ความแตกแยก ประเทศนั้นก็จะเป็นไม่เจริญ ไม่มีการพัฒนา สุดท้ายประเทศก็จะล่มสลาย

การเป็นพลเมืองที่ดีไม่จำเป็นต้องทำอะไรมากมาย เพียงแต่ไม่ไปขัดขวางหรือสร้างความวุ่นวายในเรื่องที่ไม่ถูกต้อง ซึ่งโดยหลักแล้วการเป็นพลเมืองหรือประชาชนของประเทศต้องปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของประเทศอยู่แล้ว คนใดไม่ปฏิบัติตามกฎที่วางไว้ก็ย่อมถือว่าคนนั้นไม่รักประเทศ และจะกลับกลายเป็นคนทำลายประเทศ เป็นคนไม่ดี ดังนั้น จึงอยากให้ทุกคนหันมาทำความดีให้กับประเทศโดยการเป็นพลเมืองที่ดี

สิ่งที่พลเมืองที่ดีควรกระทำ เช่น ปฏิบัติตนเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตย ยึดหลักการทางประชาธิปไตยในการดำรงชีวิต ปฏิบัติตามกฎหมาย ดำรงตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม เป็นคนที่มีความรับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวม ไม่ละเมิดสิทธิเสรีภาพของผู้อื่น และไม่ทุจริต คอร์รัปชัน ถ้าทำได้เพียงเท่านี้ ประเทศของเราก็เจริญก้าวหน้าและมั่นคงอย่างแท้จริง

ผู้เขียนบทความ

นายประจันต์ ใจกุลละ

พนักงานสืบสวนสอบสวน สนง.กต.จว.เชียงราย

หมายเหตุ เมื่อตีพิมพ์บทความชิ้นนี้เสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ความสุขในขณะที่ทำงาน

ในชีวิตของเราจะต้องเจอกับเรื่องที่มากระทบมากมาย อุปสรรคเยอะแยะ สิ่งที่จะช่วยได้คือการปล่อยวาง โดยมีพื้นฐานคือสติ สมาธิ ปัญญา ซึ่งการทำงานอย่างปล่อยวางไม่ใช่การปล่อยปละละเลย เพียงแต่เป็นการไม่คาดหวังผลสำเร็จ มีความสุขในการทำงานโดยไม่ต้องรอให้งานเสร็จก่อนแล้วจึงสุข แต่เป็นความสุขในขณะที่ทำ

พระธรรมโกศาจารย์ (พุทธทาสภิกขุ) กล่าวว่า “ทำงานโดยยกผลงานให้เป็นความว่าง” ท่านแนะนำให้ทำเต็มที่แต่ให้ยกผลงานเป็นของความว่างคืออย่าไปยึดว่าเป็นของเรา ถ้าเรายึดว่า ผลงานเป็นของเรา เมื่อใครวิจารณ์งานเราก็จะโกรธเพราะคิดว่าเขาวิจารณ์เราด้วย

ผู้เขียนบทความ

น.ส. กชกร สุกันทะมาลัย
พนักงานการเลือกตั้ง สนง.กกต.จว.เชียงราย

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ความดีไม่มีขาย

บ่อยครั้งที่เราทำในสิ่งที่เรียกว่าความดี แต่กลับไม่มีใครมองเห็น ที่เป็นเช่นนั้นเพราะตัวเรามักคาดหวังว่าหากเราทำความดี เราจะต้องได้สิ่งดีๆ ตอบแทนกลับมาเสมอ ในชีวิตจริงสิ่งที่ถูกเรียกว่า “ความดี” มักจะถูกมองข้ามไป อันที่จริงแล้วความดีนั้นถือเป็นหน้าที่ของทุกคนที่ควรทำ เพื่อการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างเป็นสุข

การทำงานก็เช่นกัน ควรยึดเอาหลักของความดี ประกอบกับความรู้ความสามารถ เพื่อใช้เป็นหลักในการทำงาน การประเมินผลงานของคนก็ควรที่จะยึดหลักนี้ด้วยเช่นกัน แต่ในความเป็นจริงแล้ว เจ้านายส่วนมากมักจะยึดเอาความชอบ เป็นตัวชี้วัดผลงานของบุคคล คนที่มีเส้นมีสาย หรือคนที่เอาอกเอาใจเจ้านายเก่ง มักได้ดีเสมอ นั่นเป็นเพราะตามธรรมชาติของคนทุกคนมักไม่ชอบให้ใครกระทำการใดๆ ที่แตกต่างกับความคิด ความรู้สึก หรือความชอบของตนเอง โดยไม่มองว่าข้อแตกต่างนั้น อาจเป็นประโยชน์ต่อองค์กรหรือไม่

ความดีนั้นเมื่อทำไปแล้ว มักไม่เห็นผลทันที เหมือนกับต้นไม้ที่รอการพิสูจน์ว่า ดอกและผลผลิตที่ออกมานั้น มีคุณค่ามากแค่ไหนความดี เป็นเรื่องเฉพาะบุคคล ไม่สามารถเลียนแบบกันได้ ความดีคือรางวัลแห่งความภาคภูมิใจที่เกิดกับตัวเรา และเป็นเสมือนเกราะป้องกันให้เราปลอดภัยจากสิ่งชั่วร้ายต่างๆ ที่จะเข้ามา ความดีไม่เคยหายไปแม้เราจะไม่ได้มีชีวิตอยู่บนโลกใบนี้แล้วก็ตาม จงอย่าท้อแท้และหมดหวัง แต่จงมั่นใจและเชื่อว่าความดีที่เราทำจะปรากฏผลแก่ตัวเราเอง

ผู้เขียนบทความ

น.ส. มนทิรา สุวรรณโพธิ์
พนักงานการเลือกตั้ง สนง.กกต.จว.เชียงราย

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง 9 ขั้นตอนง่าย เพื่อชีวิตแสนสุข

เทรนด์การใช้ชีวิตแนวใหม่ที่กำลังมาแรงคือ Slow Life เป็นการใช้ชีวิตแบบไม่เร่งรีบ และยึดหลักพอเพียง ฟังดูเหมือนเป็นเรื่องง่ายแต่ก็ไม่่ง่ายนักสำหรับโลกยุคปัจจุบันที่เต็มไปด้วยความสับสนวุ่นวาย เคล็ดลับการใช้ชีวิตแบบช้าแต่ชัวร์เพื่อชีวิตแสนสุขสามารถเริ่มต้นง่ายๆ ด้วย 9 ขั้น ดังนี้

1. ทำอะไรให้น้อยลง แทนที่จะทำอะไรหลายอย่างพร้อมๆ กัน ในเวลาเดียวกันให้เลือกทำสิ่งสำคัญที่สุดเพียงอย่างเดียว
2. ต้องมีสติอยู่กับปัจจุบัน ไม่คิดร้ายกับตัวเองและผู้อื่น
3. ใช้ชีวิตในช่วงวันหยุดกับสิ่งที่อยากทำจริงๆ ปิดสัญญาณอินเทอร์เน็ตมือถือและอุปกรณ์ไฮเทค
4. ใส่ใจเพื่อน ครอบครัว และคนรอบข้างให้มากขึ้น หมั่นแสดงความห่วงใยและเอื้ออาทรต่อคนรอบข้างด้วยความจริงใจ
5. หันมาชื่นชมกับความงดงามของธรรมชาติแทนที่จะอยู่แต่ในบ้าน เปิดเครื่องปรับอากาศทั้งวัน ลองเปลี่ยนเป็นออกมาเดินเล่นในสวนหรือทำกิจกรรมกลางแจ้ง เพื่อสูดอากาศบริสุทธิ์
6. รับประทานอาหารให้ช้าลงโดยค่อยๆ เคี้ยวเพื่อรับรู้รสสัมผัสความอร่อยของอาหาร
7. ขับรถให้ช้าลง ลดความเครียดกับการจราจรบนท้องถนน และลดการเกิดอุบัติเหตุ
8. สร้างความสุขง่ายๆ และรื่นรมย์กับทุกอย่างที่พบเจอ เปลี่ยนมุมมองใหม่ และเป็นน้ำที่ไหล “ตั้ง” ครึ่งแก้วเสมอ
9. ขจัดความเครียดด้วยการสูดลมหายใจเข้าลึกๆ เมื่อไหร่ก็ตามที่รู้สึกวุ่นวายและเหนื่อยหอบลองสูดหายใจเข้าลึกๆ ให้เต็มปอดสัก 2-3 เข็ว รับรองว่าจะรู้สึกผ่อนคลายขึ้น

ผู้เขียนบทความ

น.ส. กชกร สุกันทะมาลัย
พนักงานการเลือกตั้ง สนง.กกต.จว.เชียงราย

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีริถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ค่านิยมที่ไม่ดีในที่ทำงาน

ค่านิยมที่ไม่ดีในที่ทำงาน เป็นภัยร้ายต่อการเจริญก้าวหน้าขององค์กร หากองค์กรใดที่บุคลากรภายในส่วนใหญ่ประพฤติปฏิบัติกันเป็นประจำ แล้วไม่ดำเนินการแก้ไขโดยการสร้างค่านิยมใหม่ที่ดี เพื่อเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมภายในองค์กร อาจจะส่งผลให้องค์กรนั้นประสบปัญหาได้ เช่น ขอบทับถมกัน อมฤมิ (กลัวคนอื่นได้ดีกว่า) โยนความผิดให้คนอื่น กีดกันความคิดคนอื่น ต่ำหนิโดยไม่ดูให้จบกระบวนการ

ฉะนั้น ทุกคนในองค์กรควรสร้างค่านิยมใหม่ที่ดี มีความสามัคคีกัน ทำทุกอย่างที่ดีเพื่อความสำเร็จ และความอยู่รอดขององค์กร ถ้าองค์กรเจริญรุ่งเรือง ทุกคนในองค์กรก็อยู่รอด แต่ถ้าองค์กรขาดการยอมรับ หรือคนเสื่อมศรัทธาแล้ว บุคลากรในองค์กรจะยังอยู่ได้อีกหรือ

ผู้เขียนบทความ

นางวิไลพร คงสนิท

หัวหน้ากลุ่มงานจัดการเลือกตั้ง สนง.กกต.จว.สุโขทัย

หมายเหตุ เมื่อตีเจอ่านบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ครู

วันไหว้ครูปีนี้ ผมได้มีโอกาสนำเครื่องลงคะแนนเลือกตั้งต้นแบบไปสาธิตและใช้ในการเลือกตั้งประธานนักเรียนโรงเรียนบ้านกง (ราษฎร์อุทิศ) และเลือกตั้งแบบสัดส่วนที่โรงเรียนสุโขทัยวิทยาคม ในช่วงเช้าแต่ละโรงเรียนได้จัดกิจกรรมไหว้ครู ทำให้นึกถึงตอนสมัยเรียน ครูได้อบรมสั่งสอนทั้งวิชาการและวิชาชีวิต พยายามสอนให้ลูกศิษย์ของตนเป็นเด็กที่ดีมีคุณภาพ การกลับไปโรงเรียนเก่าของผมในวันนี้ ได้เข้าไปไหว้และทักทายครูถามสารทุกข์สุกดิบ ทำให้นึกถึงพระคุณครูที่อบรมสั่งสอน ให้ผมได้มีอาชีพการงานที่ดี และมีโอกาสได้นำความรู้ที่ครูสั่งสอนมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ

นำเรื่องนี้มาเขียนเพราะอยากจะบอกครูทุกท่านว่า ผมได้ดีวันนี้เพราะมีครูที่ดี และอยากให้ทุกคนระลึกนึกถึงคุณครู มีโอกาสแวะไปทักทายท่านบ้าง เท่านั้นท่านก็ดีใจแล้วครับ

ผู้เขียนบทความ

นายพรชัย คำบุญรัตน์
พนักงานการเลือกตั้ง รักษาการหัวหน้างานอำนวยการ
สนง.กกต.จว.สุโขทัย

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีริถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ลำบากของคนใช้รถ

มีอยู่วันหนึ่งได้ขับรถออกไปทำธุระในตัวเมือง เป็นที่รู้ว่า ในตัวเมืองแทบทุกที่ จะมีปัญหาเรื่องหาที่จอดรถยากมาก บางครั้งกว่าจะได้ที่จอดก็ไกลจากจุดที่เราจะทำธุระ แต่ก็ทำได้ พอใกล้ที่หมายก็ขับรถช้าๆ เพื่อมองหาที่จอด อ้าว เจอที่จอดละ ก็ไฟเขียวแล้วเตียวขับเลยไปหน่อยเพื่อจะถอยหลังเข้าจอด เวลาตอนกลับจะได้ออกได้สะดวก ช่วงระหว่างกำลังขับถอยหลังเพื่อจะเข้าจอด แต่ก็ช้าๆ หน่อย เพราะเกรงจะโดนรถที่จอดอยู่ข้างๆ รุ้ๆ รถอีกคันขับมาถึงปั้ก็เลี้ยวเข้าที่จอดที่เรา กำลังถอยหลังเข้าจอดหน้าตาเฉย เล่นเอาเราเกือบ เบรกไม่ทัน นึกฉุนก็เห็นอยู่นี้ว่ารถเราเปิดไฟเขียวและกำลังถอยหลัง ไฟเขียวก็เปิดอยากจะลงไปต่อว่า แต่ก็นึกในใจในสังคมก็ต้องมีบ้างที่คนจะนึกถึงประโยชน์ของตัวเองก่อน หรือเรียกง่ายๆ ว่าเห็นแก่ตัว พฤติกรรมอย่างนี้ ไม่ควรทำนะคะ

ผู้เขียนบทความ

น.ส. สุภัฏญา บัณฑูร
พนักงานสืบสวนสอบสวน สนง.กกต.จว.สุโขทัย

หมายเหตุ เมื่อตีเจอ่านบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้าชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีริถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง การดูแลตัวเอง

เมื่อวันก่อนได้อ่านข่าวนักแสดงคนหนึ่ง เป็นโรคเส้นเลือดในสมองแตก และมีเพื่อนดารา คอยช่วยเหลือเรื่องค่าใช้จ่ายที่ค่อนข้างสูง ทำให้อดคิดไม่ได้ว่า ไม่ว่าจะหาเงินมามากมาย เพียงใด แต่ถ้าไม่ดูแลรักษาสุขภาพให้แข็งแรง เงินทั้งหมดที่เราหามาได้ก็ต้องหมดไปกับค่ารักษาพยาบาล

นำเรื่องนี้มาเล่าเพื่อเตือนทั้งตัวเองและทุกคนให้ดูแลรักษาสุขภาพ แบ่งเวลาออกกำลังกาย ทานอาหารที่มีประโยชน์เพื่อสุขภาพหน้าเราจะได้มีสุขภาพที่ดี ไม่ต้องเสียเงินกับการรักษาพยาบาล ที่มีค่าใช้จ่ายสูง

ผู้เขียนบทความ

นายพรชัย คำบุญรัตน์
พนักงานการเลือกตั้ง รักษาการหัวหน้างานอำนวยการ
สนง.กกต.จว.สุโขทัย

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง เรามีโอกาสเลือก

เรื่องเล่ามีอยู่ว่า มีคุณผู้หญิงคนหนึ่ง เป็นคนสวยมาก แต่มีสามีที่ขี้เหล่ และขี้เหล้าเมายาไม่เอาไหนเลย

สาวใช้สงสัยมานานแล้วว่า ทำไมคุณผู้หญิงซึ่งทั้งสาวและสวยเพียบพร้อมไปหมดทุกอย่าง จึงเลือกผู้ชายคนนี้เป็นคู่ชีวิตจึงเข้าไปถามคุณผู้หญิงถึงเหตุผลที่เลือกผู้ชายคนนี้เป็นสามี คุณผู้หญิงยิ้มไม่ได้ตอบคำถาม แต่บอกสาวใช้ว่าเจ้าจงเดินไปที่สวนดอกไม้แล้วเด็ดดอกไม้ที่เจ้าคิดว่าสวยที่สุดมาให้เรา แต่มีข้อแม้ว่าเจ้าห้ามเดินย้อนหลังกลับเด็ดขาดนะ

สาวใช้ทำตามที่คุณผู้หญิงบอก เธอเข้าไปที่สวนดอกไม้ เห็นดอกไม้บานาชนิดก็คิดว่าดอกนี้ก็สวย ดอกนั้นก็สวย จะเลือกดอกไหนดี เดินไปเรื่อยๆ มารู้สึกตัวอีกครั้ง ก็เดินมาจนสุดสวนดอกไม้แล้ว เห็นดอกหน้าวัวเหี่ยวๆ อยู่ที่ท้ายสวนเป็นดอกสุดท้าย ไม่รู้จะทำอย่างไรดี จะเดินย้อนหลังกลับไปก็ไม่ได้ ก็เลยเด็ดดอกหน้าวัวดอกนั้นมาให้คุณผู้หญิง คุณผู้หญิงก็พูดว่า คราวนี้เจ้าเข้าใจหรือยัง

เรื่องเล่านี้สอนให้เราเรียนรู้ถึงสิ่งที่เข้ามาในชีวิตของคนเรา บางคนมีโอกาสที่ดีๆ มากมายในชีวิต แต่ไม่รู้จักหยิบฉวยไม่รู้จักตัดสินใจ ปล่อยให้โอกาสให้ผ่านไปครั้งแล้วครั้งเล่าเพียงเพื่อจะค้นหาหรือรอโอกาสที่ดีที่สุด บางครั้งทำให้เราพลาดโอกาสหรือมองข้ามสิ่งที่ดีไป จนสุดท้ายไม่มีเวลาให้เราได้เลือกได้ตัดสินใจ เราจึงต้องทำเพราะฉะนั้น เวลาเรามีทางเลือก ก็คิดให้ดี และตัดสินใจเลือกซะ เมื่อโอกาสมาถึงตรงหน้า ก็รีบไขว่คว้าเสีย อย่ามัวแต่รอให้พร้อมก่อน หรือรอโอกาสที่ดีกว่านี้ มิเช่นนั้น เราอาจต้องเสียใจที่หลังที่ไม่ได้ตัดสินใจเลือกนั่นเอง

ผู้เขียนบทความ

น.ส. สุภาภรณ์ สุภามงคล
พนักงานการเงินและบัญชี สนง.กทต.จว.สุโขทัย

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง มิตรภาพจากแดนไกล

จากการที่ประเทศไทยเป็นประเทศที่สวยงามเหมาะแก่การท่องเที่ยว ประกอบกับพื้นที่ทางภาคเหนือของประเทศไทยอยู่ใกล้กับประเทศจีน สามารถขับรถมาท่องเที่ยวได้สะดวก คนจีนส่วนใหญ่จึงนิยมมาเที่ยวทางภาคเหนือของไทย โดยเฉพาะเมืองที่มีเอกลักษณ์อย่างเช่นจังหวัดสุโขทัย ซึ่งช่วงนี้เป็นช่วงเทศกาลตรุษจีนหรือปีใหม่ของจีนด้วย ผมมีโอกาสทำธุรกิจเล็กๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวคือ ห้องพักรับรองบ้านเก่าเป็นโรงแรมสไตล์ บูทีคโฮเทล ทำให้นักท่องเที่ยวจีนชื่นชอบและเข้ามาพักอยู่บ่อยๆ

คนจีนมีประวัติเรื่องพฤติกรรมที่คนไทยไม่คุ้นเคยนักตามสื่อที่นำเสนอ ที่พักของผมก็เช่นกัน ผมอนุญาตให้ทำอาหารบริเวณโรงจอดรถได้ แต่คนจีนกลับทำอาหารในห้องพักรับรอง จึงต้องแจ้งเตือนกันว่าทำอาหารในห้องนอนไม่ได้ คนไทยมีที่เฉพาะในการทำอาหารคือห้องครัว จากการสอบถามว่าทำไมจึงทำอาหารรับประทานไม่ซื้อ คนจีนบอกว่าเขากลัวอาหารไม่สะอาดจึงต้องทำกินกันเอง ก่อนออกจากที่พักตอนเช้าคนจีนกลุ่มนี้เดินมาตามผมให้ไปกินแถวที่พวกเขาทำกินกัน และบอกยินดีมากที่ได้มาพักที่นี่

จากเรื่องนี้ทำให้ผมรู้ว่าหากเราปรับตัวและเรียนรู้ความคิดซึ่งกันและกัน เราก็อยู่ร่วมกันได้ เป็นมิตรที่ดีต่อกัน เพราะอย่างไรเสียเมืองไทยเป็นเมืองท่องเที่ยวและคนจีนก็ชอบมาเมืองไทยและมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ

ผู้เขียนบทความ

นายพรชัย คำบุญรัตน์

พนักงานการเลือกตั้ง รักษาการหัวหน้างานอำนวยการ

สนง.กกต.จว.สุโขทัย

หมายเหตุ เมื่อตีพิมพ์บทความสั้นเสร็จ ขอให้ยืมชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ความรุนแรงในครอบครัว

การปรากฏเป็นข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์ถึงความรุนแรงที่เกิดขึ้นในครอบครัว สามารถเกิดขึ้นได้ในทุกสังคม ซึ่งเรื่องการทะเลาะวิวาทระหว่างสามีภรรยา มีสาเหตุที่เป็นปัจจัยรุนแรงนำไปสู่การทะเลาะวิวาท ดังนี้

1. การบ่มเพาะความอึดอัดไม่พอใจระหว่างสามีภรรยาเป็นเวลานาน
2. กิจกรรมของครอบครัวและความสนใจของสามีภรรยาที่แตกต่างกัน กล่าวคือ เวลาของสามีและภรรยาไม่ตรงกันในการทำกิจกรรมของครอบครัว
3. เวลาของสามีและภรรยามุ่งไปสู่การทำงานเฉพาะกิจของตนขาดความเอาใจใส่ต่อกัน
4. ความไม่เสมอภาคระหว่างเพศ โดยเฉพาะความสัมพันธ์ภายในครอบครัวที่สามีจะแสดงบทบาทผู้มีอำนาจเหนือกว่า ต้องการให้ภรรยายอมในทุกเรื่อง และทำให้ภรรยาต้องอยู่ในสภาวะพึ่งพาสามี โดยเห็นว่าการหย่าร้างจะนำผลร้ายมาสู่ลูกๆ

จากแนวคิดดังกล่าว แสดงให้เห็นถึงการใช้อำนาจของผู้ที่มีสถานภาพที่เหนือกว่า สามารถทำการควบคุมและสร้างอิทธิพลภายใต้ระบบความสัมพันธ์ในครอบครัว เมื่อนำหลักแนวคิดระบบอาวุโสมาพิจารณาถึงความสัมพันธ์ในระหว่างบทบาทหญิงและชาย จะพบว่าสถาบันต่างๆ ทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และศาสนา ได้สนับสนุนแนวคิดดังกล่าวว่า ระบบอาวุโสทำให้ผู้ชายมีบทบาทที่เหนือกว่าผู้หญิง ระหว่างช่วงชีวิตสมรสในทุกด้าน

ดังนั้น เราควรมีการปลูกฝังและเปลี่ยนทัศนคติในการอยู่ร่วมกันของสังคมครอบครัว มีการให้เกียรติซึ่งกันและกัน แบ่งหน้าที่ภาระความรับผิดชอบและการตัดสินใจภายในครอบครัว ไม่ทำให้ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งรู้สึกเหนือหรือด้อยกว่า ซึ่งจะนำไปสู่ความขัดแย้งและความรุนแรงในครอบครัวในที่สุด

ผู้เขียนบทความ

น.ส. สุภาภรณ์ สุภามงคล
พนักงานการเงินและบัญชี สนง.กท.จว.สุโขทัย

หมายเหตุ เมื่อตีพิมพ์บทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีริถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ความสามัคคี

ความสามัคคี คือ ความพร้อมเพรียงกัน ความกลมเกลียวเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ไม่ทะเลาะเบาะแว้ง
วิวาทบาดหมางซึ่งกันและกัน

ปัจจุบันนี้สังคมไทยเรามีการแข่งขันชิงดีชิงเด่นกันมาก มีความเห็นแก่ตัวสูง ต่างคนต่างทำ
เพื่อประโยชน์ส่วนตน เกิดความแตกแยกไม่สามัคคีกันทำให้สังคมไทยไม่น่าอยู่ ความสามัคคีมีความสำคัญมาก
หากประชาชนคนไทยมีความสามัคคีกันจะช่วยให้สังคมไทยมีความสุข มีความเจริญก้าวหน้า มีความอบอุ่น
และน่าอยู่มากกว่าทุกวันนี้ เราคงหนีไม่พ้นในเรื่องของความสามัคคีกัน เพราะความสามัคคีจะก่อให้เกิด
การเรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกันอย่างสันติ เกิดการเรียนรู้ในเรื่องการเข้าอกเข้าใจซึ่งกันและกัน ยอมรับ
ในความแตกต่างซึ่งกันและกัน ช่วยเหลือกัน ให้กำลังใจ และรู้จักให้อภัยกัน

ดังนั้น หากเราร่วมมือกันพัฒนาสังคมของเราให้มีความอบอุ่นและน่าอยู่ ก็ด้วยการเสริมสร้าง
ความสามัคคีเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวให้เกิดขึ้นในสังคมไทยของเราแล้ว เราจะได้พบกับสันติภาพและความอบอุ่น
ที่เราแต่ละคนต่างก็ปรารถนาและใฝ่หาตลอดมา

ผู้เขียนบทความ

น.ส. แลกขวัญ สอนอยู่
พนักงานการเลือกตั้ง
สนง.กกต.จว.สุโขทัย

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย
โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง จิตสำนึกในการใช้รถใช้ถนน

ในช่วงเวลาแปดโมงเช้าซึ่งเป็นเวลาเร่งด่วน ต้องไปส่งลูกที่โรงเรียนให้ทันเวลา พ่อแม่จะต้องรีบไปเสกนนิ้วมือเพื่อให้ทันเวลางานก่อนแปดโมงครึ่ง ถนนหลายสายในเมืองการจราจรติดขัดมาก สาเหตุหนึ่งมาจากความเร่งรีบในการเดินทางเพื่อให้ทันต่อเวลาการทำงาน หรือทันต่อการส่งบุตรหลานเข้าเรียน การขับเร็ว การฝ่าฝืนกฎจราจร ขับรถแข่งกัน ขับรถปาดหน้ารถคันอื่น ก่อให้เกิดอุบัติเหตุ และความสูญเสียตามมา ดังนั้น ถ้าผู้ใช้รถใช้ถนนมีจิตสำนึกที่ดี ปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมาย โอกาสเกิดอุบัติเหตุหรือปัญหาการจราจรก็จะลดลง

ผู้เขียนบทความ

นางปรานอม หล้าเตจา
หัวหน้ากลุ่มงานการมีส่วนร่วม
สนง.กต.จว.สุโขทัย

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้าชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีริถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ความรับผิดชอบ

ความรับผิดชอบ คือการยอมรับความเป็นจริงเฉพาะหน้า ผู้รับผิดชอบย่อมมั่นคงและเข้ม
ยิ้มอยู่ได้ ในทุกสถานการณ์ เพราะความมั่นคงและรอยยิ้ม สามารถพลิกสถานการณ์ที่เลวร้าย
ให้ดีขึ้นได้ กิจของผู้รับผิดชอบ สั้น เรียบง่าย และจำเป็นต่อชีวิต

แต่คนเราทุกวันนี้ไม่ค่อยยอมรับความเป็นจริง โทษคนอื่นอยู่ตลอดเวลา ถ้าคนเรายอมรับ
ความเป็นจริง มีความรับผิดชอบในสิ่งที่ตนเองกระทำ สังคมเราคงจะดีกว่าปัจจุบันนี้

ผู้เขียนบทความ

นางวิไลพร คงสนิท
หัวหน้ากลุ่มงานจัดการเลือกตั้ง สนง.กต.จว.สุโขทัย

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย
โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง รับผิดชอบต่อชุมชน

เราส่วนมากอยากเป็นพลเมืองดี แต่ไม่ถนัดไปที่จะรู้ว่าต้องทำอะไร สำคัญที่ต้องจดจำว่าเราไม่ต้องอุทิศเวลาและพลังงานทั้งหมดของเราเพื่อจะได้ถือว่าเป็นพลเมืองดี ไม่ก็ชั่วโมงตรงนั้นบ้างตรงนี้บ้าง ในสวนหลังบ้านของเราก็สร้างประสิทธิผลได้มากมาย อะไรจะเกิดขึ้นกับการแข่งขันก็พวกกลุ่มเล็กๆ ถ้าไม่มีผู้ปกครองอาสาเป็นครูฝึก มิตรภาพใจจะขาดไปถ้าไม่มีใครจัดงานเลี้ยงแถวบ้าน จะเกิดอะไรขึ้นกับคนอาภัพ ถ้าไม่มีใครอาสาช่วยงานที่สถานสงเคราะห์และโรงงาน

ดังนั้น ความเป็นพลเมืองดีเริ่มที่บ้าน และสิ่งเล็กๆ น้อยๆ ที่เราทำเพื่อให้ถนนแถวบ้านเราสวยงามขึ้น ซึ่งมีผลตามมามากมายกว่าที่เราคิด เราทุกคนมีสิ่งล้ำค่าบางอย่างให้กระทำเพื่อก่อให้เกิดคุณประโยชน์ เราเพียงแต่ต้องคิดให้ออกว่าสิ่งเหล่านั้นคืออะไรและทำอย่างไร เท่านั้นเอง

ผู้เขียนบทความ

น.ส. สุภาภรณ์ สุภามงคล
พนักงานการเงินและบัญชี สนง.กทต.จว.สุโขทัย

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง น้ำแล้ง

เดือนเมษายนของทุกปีเป็นเดือนที่ถือว่าร้อนที่สุดในประเทศไทย คนไทยเรามีเทศกาลสงกรานต์เพื่อคลายความร้อนและถือเป็นปีใหม่ของคนไทยด้วย ช่วงเวลาดังกล่าวเราใช้น้ำเพื่อใช้เล่นสงกรานต์เป็นจำนวนมาก ขณะที่น้ำในช่วงเวลาดังกล่าวมีปริมาณน้อย หลังจากเดือนเมษายนผ่านพ้น พอถึงเดือนมิถุนายนก็เริ่มเข้าสู่ฤดูฝน แต่ขณะนี้เดือนกรกฎาคม ปริมาณน้ำฝนที่ตกลงมามีจำนวนน้อย ประกอบกับการผันน้ำในเขื่อนต่างๆ ออก จนขณะนี้ปริมาณน้ำที่ใช้อุปโภคบริโภคเริ่มขาดแคลน

เราในฐานะที่เป็นพลเมืองและผู้ใช้น้ำ ควรตระหนักและใช้น้ำอย่างรู้คุณค่า เพื่อให้มีน้ำอุปโภคบริโภคอย่างพอเพียง

ผู้เขียนบทความ

นายพรชัย คำบุญรัตน์

พนักงานการเลือกตั้ง

รักษาการหัวหน้างานอำนวยการ สนง.กกต.จว.สุโขทัย

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ยึดในทุกข์

เพียงแค่เปลี่ยนมุมมองในการคิด เราก็จะพัฒนาตนเองให้ดีขึ้นได้

เวลาที่เรอกหักรู้สึกขาดที่พึ่งทางใจ จงเห็นโทษของการไม่สามารถพึ่งตนเอง

เวลาที่ทุกข์นึกถึงอดีตที่แสนดี จงเห็นโทษของการยึดมั่นถือมั่น เวลาที่ทุกข์เพราะไม่ได้ดังหวัง จงเห็นโทษของการอยากมีอยากได้

เวลาที่มีทุกข์ บอกตนเองว่านี่แหละคือโทษของการรักตัวเอง (ที่สร้างกรรมเบียดเบียนคนอื่น ตนเอง จึงต้องมาทุกข์ การอยากได้สิ่งนั้นสิ่งนี้ให้ตนเองก่อให้เกิดความทุกข์ ที่ยึดมั่นว่าสิ่งนั้นสิ่งนี้ รวมถึงความคิดนี้เป็นตัวเรา จึงต้องทุกข์)

เวลาที่มีทุกข์ คนบนโลกกลัวการจำได้ แต่สำหรับสังสารวัฏเราน่าจะกลัวการลืมมากกว่า เพราะมันจะทำให้เราหลงทำอะไรมืดช้าๆ ลืมเกิดลืมตายไปเรื่อยๆ

จงเห็นประโยชน์ของการไม่ลืมทุกข์ที่ทำให้เราเบื่อหน่ายโลก และความสุขที่ไม่จีรัง เวลาที่มีทุกข์ บอกตนเองว่านี่แหละคือ ความโชคดีที่ทำให้เราได้มาศึกษาพระพุทธศาสนา

ผู้เขียนบทความ

น.ส. ภาพิตร ละอองเดช
พนักงานการเลือกตั้ง สนง.กกต.จว.สุโขทัย

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง อยู่ที่การเรียนรู้

ตอนนี้กระแสสังคมที่เป็นที่วิพากษ์วิจารณ์กันมากก็คือเรื่องการรับสมัครพนักงานเข้าทำงานตามหน่วยงานต่างๆ โดยกำหนดหลักเกณฑ์ว่าจะต้องจบจากสถาบันที่มีชื่อเสียง ทำให้สถาบันอื่นเกิดความไม่พอใจและจะไม่ทำธุรกรรมร่วมกับหน่วยงานที่กำหนดกฎเกณฑ์นี้ขึ้นมา

จากประสบการณ์ของผมที่ทำงานมา เห็นว่าไม่ว่าจะจบจากสถาบันใดก็ตาม ถ้าบุคคลนั้นมีความขยัน มีการเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา ก็สามารถที่จะทำงานที่ใดก็ได้ เพราะเมื่อจบการศึกษาออกไปเมื่อเข้าที่ทำงานใหม่ก็จำเป็นจะต้องเรียนรู้การทำงาน วัฒนธรรมองค์กรนั้นๆ

การศึกษาไม่ได้จบเพียงแค่ห้องเรียน แต่จำเป็นจะต้องเรียนรู้ไปตลอดชีวิต ใช่หรือเปล่าครับ

ผู้เขียนบทความ

นายพรชัย คำบุญรัตน์

พนักงานการเลือกตั้ง

รักษาการหัวหน้างานอำนวยการ สนง.กกต.จ.สุโขทัย

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้าชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีริถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง จงขอบคุณในสิ่งที่เรามี

เด็กตาบอดคนหนึ่งนั่งที่ชั้นบันไดของตึกโดยมีหมวกวางหงายไว้ข้างๆ มีป้ายเขียนไว้ข้างตัวว่า ผมตาบอด กรุณาช่วยด้วย มีเหรียญเพียงสองสามเหรียญในหมวก ชายคนหนึ่งเดินผ่านมา เขาหยิบเงินสองสามเหรียญจากกระเป๋าแล้วหย่อนลงในหมวก เขาหยิบป้ายข้างเด็กตาบอดมาเขียนที่ด้านหลัง แล้ววางลงที่เดิม เพื่อให้คนเดินผ่านได้เห็นข้อความใหม่บนป้าย

ทั้งสองข้อความบอกกล่าวผู้คนที่เด็กชายนั้นตาบอด ทว่าข้อความแรกเพียงบอกธรรมดาว่า เด็กชายตาบอด ในขณะที่ข้อความหลังบอกผู้คนที่ พวกเขาช่างโชคดีเหลือเกินที่ตาไม่บอด แปลกใจใหม่ที่ข้อความหลังให้ผลดีกว่า ในไม่ช้าหมวกก็เต็ม ผู้คนมากมายให้เงินแก่เด็กตาบอด บ่ายวันนั้นชายที่เขียนป้ายให้ใหม่กลับมาดูว่าเกิดอะไรขึ้น เด็กชายจำเสียงฝีเท้าเขาได้ก็ถามขึ้นว่า คุณใช้คนที่เขียนป้ายให้ผมใหม่เมื่อเช้าใช่ไหมครับ คุณเขียนว่าอะไรครับ

ชายคนนั้นตอบว่า “ฉันแค่เขียนความจริง ฉันเขียนสิ่งที่เธอพูดแต่เขียนด้วยคำพูดที่แตกต่าง ฉันเขียนว่า วันนี้ช่างเป็นวันที่สวยงาม แต่ผมไม่สามารถชื่นชมมันได้”

สิ่งที่งดงามที่สุดคือการได้เห็นคนยิ้มแย้ม และยิ่งงดงามกว่านั้นถ้าได้รู้ว่าเราเป็นผู้อยู่เบื้องหลังรอยยิ้มนั้น

ข้อสอนใจจากเรื่องนี้ จงขอบคุณในสิ่งที่เรามี ขอให้มีความคิดสร้างสรรค์ ปฏิรูปจิตใจของคุณ และคิดแตกต่างในแง่บวก ยามเมื่อชีวิตมีเหตุผลเป็นร้อยให้คุณอยากร้องไห้ จงทำให้ชีวิตดูว่ามีเหตุผลเป็นพันให้คุณยิ้มได้ เผชิญหน้ากับอดีตโดยไม่สลดใจ จัดการกับปัจจุบันอย่างมั่นใจ เตรียมการเพื่ออนาคตโดยไม่หวาดกลัว มีศรัทธาและโยนความหวาดหวั่นทิ้งไป

ผู้เขียนบทความ

นางวิไลพร คงสนิท

หัวหน้ากลุ่มงานจัดการเลือกตั้ง สนง.กกต.จว.สุโขทัย

หมายเหตุ เมื่อตีพิมพ์บทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองศิริลธิประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง การรับฟังข้อมูล

ช่วงสัปดาห์นี้มีข่าวสารหลายข่าวที่เป็นประเด็นให้เราฟังกัน ไม่ว่าจะเป็นข่าวดารา ข่าวการเมือง การฟังข่าวสารหรือที่เราเรียกกันว่า การเสพข่าวนั้น ต้องฟังความอย่างรอบด้าน จึงมีคำโบราณกล่าวเปรียบเทียบไว้ว่า เหยี่ยวย่อมมีสองหน้าเสมอ แล้วแต่เราจะเลือกรับข่าวสารแบบไหน

ดังนั้น เวลาเราจะตัดสินใจข่าวใด ต้องรับฟังความอย่างรอบด้านก่อน เพื่อให้มีข้อมูลมากพอที่จะเป็นพื้นฐานในการตัดสินใจครับ

ผู้เขียนบทความ

นายพรชัย คำบุญรัตน์

พนักงานการเลือกตั้ง

รักษาการหัวหน้างานอำนวยการ สนง.กกต.จว.สุโขทัย

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้าชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีริถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง จิตสำนึกบนท้องถนน

จิตสำนึกบนท้องถนน ถือเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่ง ทั้งกับผู้ใช้รถบนท้องถนนและผู้ที่อยู่บนท้องถนน ปัจจุบันมีกฎหมายเกี่ยวกับการไม่ปฏิบัติตามกฎจราจรออกมาบังคับใช้ ยิ่งถ้าเป็นข้าราชการทำผิดด้วยแล้ว โทษแรงกว่าเดิม อย่างเช่น ข้าราชการเมาแล้วขับ ศาลสั่งจำคุกโดยไม่รอลงอาญา เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง โทษมี ๒ สถานคือ ปลดออก หรือไล่ออกเท่านั้น

อีกเรื่องถือเป็นเรื่องใหญ่ที่คนส่วนใหญ่มองเป็นเรื่องเล็กๆ เพราะอาจมองว่าเป็นแค่ความรู้สึกหรืออารมณ์ที่ขุ่นมัว ยังไม่ถึงขั้นทำให้ทรัพย์สินหรือร่างกายได้รับอันตรายหรือเสียหาย คือเรื่องการเมืองมีจิตสำนึกในการขับขี่รถ การเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กัน อย่างเช่นที่ได้พบเจอระหว่างที่นั่งอยู่ที่ร้านกาแฟข้างถนน ก็เห็นมีเจ้าหน้าที่คนหนึ่งกำลังจะข้ามถนนตรงบริเวณนั้น ซึ่งตรงบริเวณที่เธอยืนรอข้ามถนนไม่มีทางม้าลาย เนื่องจากบริเวณนั้นอาจไม่ใช่แหล่งชุมชน มองอยู่พักหนึ่งเธอ ก็ยังข้ามไม่ได้ซักที สังเกตว่าไม่มีช่วงจังหวะที่รถว่างให้เธอข้าม และก็ไม่มีรถคันไหนชะลอรถให้เธอข้ามได้ จนกระทั่งมีรถจักรยานยนต์คันหนึ่งขับผ่านมา แล้วก็จอดชะลอให้เธอข้ามถนนได้ รถยนต์ที่ขับตามหลังรถจักรยานยนต์คันนั้น จึงจำเป็นหรือจำใจต้องจอด

นี่ถ้ารถจักรยานยนต์คันนั้นไม่มีจิตสำนึกหรือไม่มีน้ำใจ จอดรถให้เธอนั่งข้ามถนนเธอคงต้องยืนรอต่อ โดยก่อนหน้านั้นก็ไม่มีรถคันไหนที่มีน้ำใจจอดให้คนข้ามถนนได้เลย นี่คงเป็นเรื่องใหญ่ที่คนส่วนใหญ่มองเป็นแค่เรื่องเล็กน้อย หากลดความเห็นแก่ตัวและมีน้ำใจต่อผู้อื่นบ้าง สังคมก็คงน่าอยู่มากขึ้น

ผู้เขียนบทความ

น.ส. สุกัญญา บัณชูร
พนักงานสืบสวนสอบสวน สนง.กกต.จว.สุโขทัย

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ยืมชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีริถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ภาวะผู้นำ

ภาวะผู้นำ คือกระบวนการที่บุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือมากกว่า พยายามใช้อิทธิพลของตน หรือกลุ่มตน กระตุ้น ชี้นำ ผลักดัน ให้บุคคลอื่น หรือกลุ่ม บุคคลอื่น มีความเต็มใจและกระตือรือร้นในการทำสิ่งต่างๆ ตามต้องการ โดยมีความสำเร็จของกลุ่ม หรือองค์การเป็นเป้าหมาย

คนไทยในปัจจุบัน ยังขาดภาวะผู้นำอีกมาก สังเกตได้ว่าเมื่อเกิดเหตุการณ์ที่ไม่กระทบกับตนเอง โดยตรงก็จะไม่ออกหน้ามาแก้ปัญหาใดๆ เช่น การประชุมประชาคมของชาวบ้าน ประชานในที่ประชุม ขอความเห็น ทุกคนก็มักจะนิ่งเฉย นิ่งเงียบๆ เพราะคิดว่าไม่ได้เป็นเรื่องของตน เพียงแค่มาร่วมประชุมเท่านั้น ส่วนคนที่มีภาวะผู้นำ ก็จะแสดงความคิดเห็น หากเป็นเช่นนี้ความเห็นที่ได้มาก็จะไม่หลากหลาย ทำให้หาข้อสรุปที่ดีที่สุดมิได้

ดิฉันเห็นว่าภาวะผู้นำมีความสำคัญยิ่ง หากเราปลูกฝังให้เยาวชน ประชาชน มีภาวะผู้นำ สังคมไทย เราก็จะเจริญรุ่งเรืองต่อไป

ผู้เขียนบทความ

น.ส. แลกขวัญ สอนอยู่
พนักงานการเลือกตั้ง
สนง.กกต.จว.สุโขทัย

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง มองที่ปัญหาหรือมองที่การป้องกันปัญหา

คนเราส่วนมากมักคิดแต่จะแก้ปัญหามุ่งกำลังสติปัญญาและทุ่มเทเวลาเพื่อแก้ปัญห
ที่เกิดขึ้น แต่ไม่เคยคิดที่จะป้องกันปัญหา ถ้าคุณเปลี่ยนเป็นมองที่การป้องกันปัญหา โอกาสที่จะ
เกิดปัญหาจะไม่มี หรือมีแต่น้อยมาก

ผู้เขียนบทความ

นางวิไลพร คงสนิท
หัวหน้ากลุ่มงานจัดการเลือกตั้ง สนง.กต.จว.สุโขทัย

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย
โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ความสุขอยู่ที่ใด

ที่บ้านของฉัน มีแมวจรจัดอยู่ตัวหนึ่งจะมาคุ้ยหาขยะหน้าบ้านกินเสมอๆ บางวันถึงขั้นเข้ามาในบ้านเพื่อขโมยอาหารกิน ทำให้ฉันหงุดหงิดก็จะคอยไล่มันทุกครั้งไป เย็นวันหนึ่งฉันกลับบ้านมานั่งพักที่ระเบียง แมวตัวหนึ่งกำลังพยายามจะคุ้ยหาอาหารในถุงขยะดำที่มีดกกองไว้หน้าบ้าน ที่แรกฉันทำท่าจะไล่แมวแบบที่เคยทำมา แต่พอคิดไปอีกทางว่า การเกิดเป็นแมวจรจัดไร้เจ้าของและที่ซุกหัวนอนนั้นก็แคंपออยู่แล้ว ยังต้องมาคุ้ยหาอาหารประทังชีวิตให้รอด แล้วยังถูกคนขับไล่อีก ไปที่ไหนก็มีแต่คนไม่ต้อนรับฉันลองเปลี่ยนความคิดดู หันหลังเดินเข้าครัว หยิบปลาทูในตู้กับข้าว จากนั้นก็เปิดประตูบ้านออกไป แมวดำยังอยู่ที่กองขยะหน้าบ้าน แสงจากเสาไฟฟ้าที่ส่องสลัวลงมาถึงตัวของมัน ทำให้มองดูเหมือนกับว่ามันเป็นสิ่งมีชีวิตที่โดดเดี่ยวที่สุดในโลก ฉันส่งเสียงเลียนแบบแมวดังเหมียวๆ จนมันหันมามอง “กินซะนะ อยู่ด้วยกันมานานฉันเพิ่งจะใจดีวันนี้แหละ” แมวตัวนั้นค่อยๆ เดินมาอย่างกล้าๆ กลัวๆ จนมาหยุดใกล้ๆ ฉันจึงวางปลาทู ลงบนพื้น แมวจรจัดส่งเสียงร้องเหมียวๆ ขณะก้มลงดมอาหารมื้อพิเศษนั้น ในที่สุดมันก็กินอย่างเอร็ดอร่อยทีเดียว

ฉันยืนกอดอก มองภาพแมวที่กำลังกินอาหารที่ฉันหามาให้ได้อย่างมีความสุข เพิ่งได้รู้กับตัวเองว่าการไล่แมวกับการให้อาหารแมวนั้นให้ความสุขทางใจที่แตกต่างกันมากขนาดนี้เอง การที่เราจะสุขหรือทุกข์นั้นอยู่ที่มุมมองของเราเอง ต่อจากนี้ไปฉันจะมีความสุข

ผู้เขียนบทความ

น.ส. แลกขวัญ สอนอยู่
พนักงานการเลือกตั้ง สนง.กกต.จว.สุโขทัย

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ผู้นำกับพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม

พฤติกรรมของผู้นำที่มีส่วนสร้างหรือทำลายวัฒนธรรมที่ดีขององค์กรได้อย่างชัดเจนมากๆ ได้แก่

1. ผู้นำที่ไม่ตัดสินใจ การทำงานของพนักงานระดับรองๆ ลงมาก็จะยึดแนวทางเดียวกัน ก็คือ รอไปเรื่อย เพราะเรื่องที่ยังไม่ตัดสินใจ พนักงานก็ทำอะไรไม่ได้มากนัก องค์กรแบบนี้จะเดินหน้าไปแบบช้าๆ หรือบางทีอาจจะถอยหลังด้วยซ้ำไป
2. ผู้นำที่ไม่เคารพกฎเกณฑ์ พนักงานทุกคนก็จะข้ามหัวนายไปหาผู้นำ ผู้นำเองก็บ้าจี้ตอบคำถามของพนักงานคนนั้นด้วย แทนที่จะสั่งการให้ไปหรือกับหัวหน้าของตนเองก่อน ผลก็คือ จะเกิดความโกลาหลในการทำงาน การเสนองานไม่เป็นไปตามลำดับขั้นการบังคับบัญชา
3. ผู้นำที่ขาดพลังการสร้างสรรค์ ถ้าผู้นำองค์กรขาดสิ่งเหล่านี้ องค์กรก็จะมีอะไรใหม่ๆ เกิดขึ้น ไม่มีความก้าวหน้าใดๆ ไม่มีความสำเร็จอะไรใหม่ๆ ไม่มีการเปลี่ยนแปลงอะไรที่ดีขึ้น อยู่กับระบบงานเดิมๆ
4. ผู้นำชอบแบ่งพรรคแบ่งพวก ลักษณะของผู้นำแบบนี้มักจะมีความคิดแบบเลือกที่รักมักที่ชัง อยู่ตลอด สุดท้ายวัฒนธรรมการทำงานเป็นทีมยังงี้ก็ไม่เกิด เพราะขนาดตัวผู้นำเองยังไม่สามารถสร้างบรรยากาศในการทำงานเป็นทีมได้เลย
5. ผู้นำที่ยึดถือขั้นยศ ผู้นำแบบนี้ เวลาที่ลูกน้องจะเสนออะไร ก็จะต้องทำให้ลูกชั้นตอนทุกอย่าง ห้ามข้ามชั้นตอนอย่างเด็ดขาด การทำงานแบบเจ้ายศเจ้าอย่าง จะเกิดความล่าช้าในการทำงาน เพราะต้องเดินตามระเบียบวินัย อยู่กันไปสักพักระเบียบวินัยก็เกิดขึ้นข้อแล้วข้อเล่า แทนที่จะเกิดงานใหม่ๆ

จากเรื่องดังกล่าว หากองค์กรใดเกิดปัญหาผู้นำที่ส่งผลกระทบต่อองค์กรแล้ว ปัญหาคือจะแก้ไขอย่างไรดี ผู้เขียนเห็นว่า กลุ่มพนักงานอาจจะต้องมีการรวมตัวกัน ทำการสำรวจความคิดเห็นของพนักงานที่มีต่อองค์กร แล้วนำเรื่องผู้นำขององค์กรใส่เข้าไปด้วย แล้วเอาผลสำรวจนี้ไปนำเสนอต่อผู้นำ เพื่อเป็นกระจกสะท้อนภาพให้เขาเห็นตนเอง จากนั้นก็คงต้องขึ้นอยู่กับผู้นำคนนั้นว่า เขาจะเป็นผู้นำที่แท้จริงหรือไม่ ที่จะยอมเปลี่ยนแปลงตนเองเพื่อให้เกิดสิ่งที่ดีๆ กับองค์กร

ผู้เขียนบทความ

น.ส. แลกขวัญ สอนอยู่
พนักงานการเลือกตั้ง สนง.กต.จว.สุโขทัย

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีริบระชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ตัวเรา”

เรื่อง คู่รักคู่ชีวิต

สรรพสัตว์ล้วนมีคู่ครอง มนุษย์ควรมีคู่รัก เพื่อพึ่งพาซึ่งกันและกันภายใต้การนำของความรัก คู่รักควรเป็นคู่ชีวิต ที่ดำเนินชีวิตไปด้วยกัน แต่ต้องไม่ครอบครองกันและกัน ใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน แต่ไม่จำเป็นต้องใกล้ชิดกัน ร่วมปรึกษาหารือกัน แต่ต้องไม่ครอบงำความคิดของกันและกัน คู่รักคู่ชีวิตที่แท้จริง ต้องให้อิสระ เสรีแก่กันและกัน ในการที่จะมีชีวิตอยู่ เพื่อที่จะได้เป็นคนๆ เดียวกันอย่างแท้จริง

ความรักเป็นพรเพื่อความสุนทรีย์ของชีวิต

ผู้เขียนบทความ

น.ส. ภาพิตร ละอองเดช
พนักงานการเลือกตั้ง สนง.กกต.จว.สุโขทัย

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง เลิกบุหรี่กันเถอะ

“บุหรี่ 1 มวน มีสารก่อมะเร็ง 70 ชนิด สารพิษอื่นๆ 250 ชนิด สารทั่วไปที่ก่อให้เกิดความระคายเคืองสะสม และทำให้เกิดโรคมะเร็งถึง 7,000 ชนิด ส่วน “ควันบุหรี่มือสองมือสาม” มีสารก่อมะเร็งเช่นเดียวกับบุหรี่ ทำลายสิ่งแวดล้อมและคนรอบข้าง ในเด็กที่ได้รับควันบุหรี่มือสองตั้งแต่เล็กๆ อย่างสม่ำเสมอ โตขึ้นจะทำให้เป็นโรคเบาหวานได้ ส่วนควันบุหรี่มือจะติดตามเสื้อผ้า ผิวหนัง เส้นผม สภาพแวดล้อมในห้อง อย่างเช่น พรม โซฟา เป็นต้น หากได้รับสม่ำเสมอในปริมาณมาก จะก่อให้เกิดโรคได้เช่นกัน” ผศ.กรองจิต วาทีสาธกกิจ ที่ปรึกษามูลนิธิธรรมรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ บอกเล่าถึงโทษของบุหรี่ “3 ติด” เลิกบุหรี่ยาก ผศ.กรองจิต บอกว่า ผู้ที่สูบบุหรี่และเลิกยากนั้น เป็นเพราะ “ติดนิโคติน” ซึ่งเป็นสารเสพติดในบุหรี่ หากขาดนิโคตินจะกระวนกระวาย หงุดหงิดง่าย นอนไม่หลับ ไม่มีสมาธิ เป็นต้น “ติดทางสังคมและสภาพแวดล้อม” ซึ่งเกิดจากการได้รับคำแนะนำหรือชักชวนจากเพื่อน “ติดทางใจและติดทางความเคยชิน” เกิดจากความเคยชินของการทำกิจกรรมนั้น และต้องสูบบุหรี่ไปด้วย ซึ่งสองอย่างนี้ต้องใช้พฤติกรรมบำบัด และความตั้งใจจริง “5 ใจเลิกบุหรี่ ช่วยเลิกได้” ที่ปรึกษามูลนิธิธรรมรงค์ฯ บอกว่า เลิกบุหรี่ทำให้เกิดผลดีกับสุขภาพตนเอง ครอบครัว สังคม เศรษฐกิจ และสภาพแวดล้อม หากมีความตั้งใจจะเลิกบุหรี่ ก็เลิกได้อยู่แล้ว แต่ต้องมีความตั้งใจจริง อาจารย์ขอแนะนำเคล็ดลับ “5 ใจ” สู้อาการเลิกบุหรี่ โดยเริ่มจากใจแรก คือ

1. “**แรงจูงใจ**” ผู้สูบต้องหากำลังใจให้ได้ หาสิ่งที่รักและศรัทธาที่สุด หรือกำลังใจจากคนในครอบครัว เพื่อเป็นแรงยึดเหนี่ยว และแรงจูงใจเลิกบุหรี่ อย่างเช่น ผู้ที่ศรัทธาในหลวงพ่อปัญญา นั้นทักขุ ก็นำคำสอนของท่านมาใช้ที่ว่า หากอยากสูบให้หอมน้ำไว้ ทำแบบนี้ 15 วัน ก็เลิกบุหรี่ได้ และหากอยากเลิกอาจปรึกษาผู้รู้ หรือคนเลิกบุหรี่ก็ช่วยได้เช่นกัน

2. “**ตั้งใจ**” ต้องกำหนดวันว่าจะเลิกวันไหน หากต้องการลดจำนวนบุหรี่ ต้องกำหนดว่า มวนสุดท้ายจะหมดเมื่อไหร่ และไม่ควรเกิน 3 เดือน ระยะเวลาที่ดีที่สุดคือ 1 เดือน

3. “**ตัดใจ**” ต้องมีความตั้งใจมั่นว่าไม่สูบแน่นอน แต่ไม่ควรกดดันและไม่เครียด การดื่มน้ำมากๆ ใน 2 อาทิตย์แรก จะช่วยคลายความกระวนกระวายและหงุดหงิดลงได้ หากมีอาการอยากสูบ ผลไม้รสเปรี้ยวช่วยได้ เช่น มะนาว มะขามเปียก มะยม มะขามป้อม สมอ มะกอก เป็นต้น ควรพกติดตัวไว้ อยากสูบเมื่อไหร่ ก็เอาออกมาขบหรืออมไว้ในปาก ให้มีรสเปรี้ยวออกมา และเคี้ยวอย่างช้าๆ ไปเรื่อยๆ ประมาณ 2-3 นาที ก็จะช่วยได้ นอกจากนี้ควรกินผักเยาะๆ และเลี่ยงอาหารรสเผ็ดจัด กินอาหารรสจืด และเคี้ยวให้ช้าลง

4. “**แข็งใจ**” หลีกเลี่ยงสิ่งที่จะกระตุ้นให้สูบอีก นั่นคือ แอลกอฮอล์ ไม่ควรไปที่เคยไปและสูบ อย่างเช่น ร้านอาหาร ที่ไปกับเพื่อนเป็นประจำ เป็นต้น สำหรับความรู้สึกอยากสูบจะมีลักษณะเหมือนคลื่นน้ำ คือมาเป็นระลอกๆ จากเล็กขึ้นไปสูงสุด และเลือนหายไป ความรู้สึกนี้จะใช้เวลาเฉลี่ยประมาณ 3-5 นาที หากแข็งใจ ก็จะหลีกเลี่ยงและผ่านพ้นไปได้

5. “**ดีใจ**” เมื่อตัดสินใจและเลิกได้แล้ว ถือว่าการเลิกบุหรี่เป็นการให้รางวัลตนเอง ทำให้ตนเองมีความสุข สุขภาพดี ไม่ทำร้ายครอบครัว และไม่ทำร้ายคนอื่นโดยที่เราไม่รู้จักร

“บุหรี่เป็นสารเสพติดที่เข้ายวนใจ ผู้ที่เลิกได้แล้ว นับว่า เป็นความภาคภูมิใจครั้งยิ่งใหญ่ในชีวิต เป็นการเอาชนะใจตนเอง หากผู้ที่กำลังจะเลิกสูบ หรือเคยเลิกแล้วกลับมาสูบอีก และอยากเริ่มต้นใหม่ จงนำเอาความผิดพลาด มาเรียนรู้ ลงมือสู้ใหม่ เพราะไม่มีคำว่า ล้มเหลว ถ้าเราไม่ล้มเลิกความตั้งใจ”

การสูบบุหรี่เป็นการละเมิดสิทธิของผู้อื่น ซึ่งพลเมืองดีในวิถีประชาธิปไตยไม่ควรกระทำ

ผู้เขียนบทความ

นายสันติ เหมม่น พนักงานการเลือกตั้ง สนง.กกต.จว.สุโขทัย

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง การรู้จักให้อภัยและขอโทษ

ช่วงนี้เริ่มเข้าหน้าฝน ภาคเหนือเริ่มจะมีพายุฝนตกบ้างแล้ว เมื่อไม่กี่วันที่ผ่านมา ระหว่างขับรถยนต์จากบ้านมาที่ทำงาน ขณะนั้นฝนตกปรอยๆ ช่วงระหว่างรถติดไฟแดงอยู่นั้น ถ้าเราสังเกตจะเห็นว่าถ้าช่วงไฟจราจรแดง รถจักรยานยนต์ที่ขับมาจากทางหลังพยายามแซงไปข้างหน้าเพื่อที่จะได้จอดหน้าสุด ก็มีรถจักรยานยนต์คันหนึ่ง คล้ายนักศึกษา ขับมาจากด้านหลัง นั่งมาสองคน พยายามจะขับแซงซ้ายแซงขวา รถยนต์ที่จอดติดไฟแดงอยู่หลายคนเพื่อที่จะมาจอดอยู่หน้าสุด แต่ในช่วงที่ขับแซงรถคันอื่นมาพอมารถยนต์อีกคันที่จอดอยู่หน้าเรา รถจักรยานยนต์ของนักศึกษาสองคนนั้นก็เสียหลัก จะเพราะถนนลื่นอย่างไรไม่ทราบ รถคันนั้นก็เซมาเบียดและชนด้านข้างรถยนต์คันที่อยู่ด้านหน้าเสียงดังสนั่น แอ้มไมล์รถจักรยานยนต์ยังชูดด้านข้างรถยนต์เป็นรอยลึก รถนักศึกษาสองคนก็ล้มอยู่ด้านหน้า เจ้าของรถที่ถูกชนลงมาดูแล้วเห็นสภาพรถตัวเองพังยับก็ตกใจแสดงอารมณ์ว่ากำลังโกรธ คงคิดในใจก็รถเราจอดติดไฟแดงอยู่ดีๆ นี่... ทำไมขับรถไม่ระวัง หันไปดูนักศึกษาสองคนที่พยายามรีบลุกขึ้นมา พร้อมกับรีบขอโทษด้วยความนอบน้อม อธิบายไม่ได้ตั้งใจ แต่เนื่องจากถนนลื่นแล้วจะแปดโมงแล้วจึงรีบไปเข้าแถว ไม่ตั้งใจให้เกิดเหตุจริงๆ พร้อมกับแนะนำตัวเองว่าชื่ออะไรอยู่สถาบันไหนและยินดีรับผิดชอบ ดิฉันก็ได้ลงไปดูเหตุการณ์ในขณะนั้นด้วย ในใจคิดว่าเจ้าของรถยนต์ที่เสียหาย คงจะต้องต่อว่าคนทั้งสองอย่างแรงแน่ แต่กลับผิดคาด เจ้าของรถที่เสียหายยืนดูรถและฟังนักศึกษาสองคนพูดแล้วนั่งอยู่พักแล้วถอนหายใจ แล้วก็บอกว่า ไม่เป็นไรๆ คราวหลังก็ขับให้ระวังกว่านี้ แล้วพูดว่า “หากเราประมาท ถ้าเราไม่เดือดร้อน คนอื่นก็เดือดร้อนเพราะเราได้”

ได้ฟังอย่างนี้รู้สึกยิ้มในใจ รู้สึกประทับใจทั้ง ผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ ที่เมื่อเห็นว่าตัวเองผิดก็รู้จักขอโทษและยอมรับผิด ส่วนอีกฝ่ายแม้ตัวเองจะเป็นผู้เสียหายหรือได้รับความเดือดร้อน แต่ก็รู้จักให้อภัยเพื่อที่จะให้เรื่องยุติ หากในสังคมมีบุคคลแบบนี้ หรือมีการปลูกฝังจิตสำนึกแบบนี้ ก็จะเป็นสังคมประชาธิปไตย ประเทศชาติก็จะมีการพัฒนาได้อย่างรวดเร็ว

ผู้เขียนบทความ

น.ส. นางสาวสุกัญญา บัณฑูร
พนักงานสืบสวนสอบสวน สนง.กต.จว.สุโขทัย

หมายเหตุ เมื่อตีพิมพ์บทความสั้นเสร็จ ขอให้ยืมชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง “เวทีละคร”

นักแสดงละครเวที เมื่อถึงเวลาแสดงก็จะขึ้นไปบนเวทีและแสดงบทบาทของตนเองให้ดีที่สุดตามบทบาทที่ได้รับ ไม่ว่าจะรับบทรัก บทโกรธ บทของคนจน บทของคนรวย หรือบทอื่นๆ อีกมากมาย แต่เมื่อการแสดงจบลง นักแสดงละครเวที ก็จะก้าวลงจากเวทีละคร โดยที่บทที่เขาเหล่านั้นได้แสดงก็จะหายไปหมดสิ้น และกลับมาอยู่ในสภาพเดิม ซึ่งในช่วงที่เขาแสดง อาจจะแสดงบทบาทที่เต็มไปด้วยความทุกข์โศก แต่เมื่อเขาลงจากเวทีละคร เขาก็สามารถที่จะหัวเราะและยิ้มแย้มได้ เพราะเป็นความทุกข์โศกเพียงบทบาทที่เขาแสดงเท่านั้น

เช่นเดียวกันกับชีวิตจริงๆ ของเราที่ได้เข้ามาอยู่ในโลกใบนี้ ซึ่งก็เปรียบเสมือนเวทีละคร และเราก็ได้รับบทบาทที่จะต้องแสดงในโลกใบนี้ บางคนเป็นตำรวจ เป็นทหาร เป็นแพทย์ เป็นกรรมกร ตามแต่กรรมที่แต่ละคนได้กระทำ ซึ่งในช่วงที่เราเกิดมา ทุกคนไม่มีอะไรติดตัวมาด้วย แต่ด้วยกรรมของแต่ละคนได้กำหนดให้แต่ละคนมีบทบาทและหน้าที่ในสังคม ดังนั้น เมื่อเราจากโลกใบนี้ไปแล้ว เราก็จะกลับไปสู่สภาพเดิม คือไม่มีอะไรติดตัวไปเช่นกัน ซึ่งหากพิจารณาให้ดีแล้ว เราก็คือตัวละครตัวหนึ่งเท่านั้น ดังนั้น เราควรที่จะแสดงบทบาทและหน้าที่ให้ดีที่สุด และขอให้จำไว้ว่ามันเป็นเพียงบทละคร ซึ่งบางครั้งอาจจะมีความสุข ความทุกข์ ความกังวลใจ มีความโชคชะตา ซึ่งทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้นกับตัวเรานั้น มีทั้งเหตุและผลแทบทั้งสิ้น โดยถูกกำหนดจากการกระทำของตัวเอง เมื่อเรารู้ได้เช่นนี้แล้ว ก็ควรที่จะรู้จักปล่อยวางจิตใจ และปฏิบัติหน้าที่ของเราให้ดีที่สุด และไม่ควรถูกให้เหตุการณ์ต่างๆ เข้ามามีผลกระทบต่อจิตใจ จิตใจก็จะสงบ และมีแต่ความสุขตลอดไป

สุดท้าย ก็ต้องขอฝากข้อคิดเกี่ยวกับเรื่องเวทีละคร ให้กับพนักงานของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ถ้าทุกคนรู้จักแสดงบทบาทที่ได้รับในปัจจุบันโดยทำหน้าที่ให้ดีที่สุด และให้เข้าใจว่าเหตุการณ์ต่างๆ ที่ผ่านมา เป็นเพียงแค่บทละครบทหนึ่งที่จะพิสูจน์ตัวเราเท่านั้น ไม่นำเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมาทำร้ายจิตใจจิตใจของเราจะสงบ มีแต่ความสุข และที่สำคัญพนักงานทุกคนจะปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสบความสำเร็จทั้งชีวิต การงานในหน้าที่ และมีความสุขตลอดไป

ผู้เขียนบทความ

นายพงษ์ศักดิ์ จันทร์ศิริไพบูลย์

หัวหน้างานสืบสวนสอบสวน สนง.กกต.จว.สุโขทัย

หมายเหตุ เมื่อตีพิมพ์บทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีริถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง “ศัตรูที่แท้จริง”

ในชีวิตของเราแต่ละคนนั้น ย่อมมีปัญหาอุปสรรคภายนอกเข้ามารบกวนอยู่ตลอดเวลา ซึ่งเปรียบเสมือนศัตรูที่พยายามเข้ามาทำร้ายจิตใจของเรา ให้เกิดความทุกข์ และเกิดโรคร้ายไข้เจ็บต่างๆ นานา แต่ความจริงแล้ว ศัตรูที่แท้จริง ไม่ใช่คนอื่น หรือสิ่งใดๆ ภายนอกที่เข้ามารบกวนเรา แต่คืออารมณ์ที่มีอยู่ในตัวเรา ทั้งความโกรธ ราคะ ความอิจฉา ความหยิ่งโส ความเกลียด ความยึดมั่น ความกลัว ซึ่งเกิดขึ้นภายในตัวของเรา จากการที่มีสิ่งเข้ามากระทบจิตใจ จนเกิดความไม่พึงพอใจ นี่แหละเป็นศัตรูที่แท้จริงที่จะทำให้เกิดความทุกข์ และเกิดโรคร้ายไข้เจ็บต่างๆ นานาภายในตัวของเราเอง อารมณ์ก็เปรียบเสมือนคลื่น ประเดี๋ยวก็ตื่นเต้น ประเดี๋ยวก็ลุ่มอกลุ่มใจ ซึ่งหากเราเก็บกดอารมณ์เหล่านั้นไว้ ก็เหมือนกับลูกโป่ง ที่เราอัดลมเข้าไปเก็บไว้ มันจะมีแรงดันเพิ่มมากขึ้น สุดท้ายเมื่อถึงขีดสุด มันก็จะระเบิดออกมา มีคนจำนวนไม่น้อยที่เก็บกดอารมณ์ของตัวเองไว้ จนในที่สุดต้องเสียสติ สับสน จิตไม่ปกติ จนบางคนถึงกับต้องเข้าโรงพยาบาลจิตเวช

วิธีการเอาชนะศัตรูภายในตัวของเรา คือการปล่อยวาง อย่าไปเก็บกดอารมณ์ของเราจากสิ่งที่มากระทบกับประสาทภายนอก ทุกครั้งที่มีสิ่งรบกวนจากภายนอก จนเข้ามากระทบจิตใจ เราก็เพียงแต่รับรู้ ยิ้มและพยายามควบคุมอารมณ์ของตน โดยการทำให้จิตใจให้สงบนิ่ง เมื่อใจของเราสงบนิ่งแล้ว อารมณ์ต่างๆ ที่ส่งเข้ามา ก็ไม่สามารถไปกระทบกระเทือนจิตใจได้ ซึ่งในชีวิตประจำวัน เราต้องพบกับสิ่งเหล่านี้เป็นประจำ แต่ถ้าเรารู้จักและควบคุมอารมณ์ไม่ให้นำมาทำร้ายตัวเองได้ เราก็สามารถอยู่ได้อย่างมีความสุขตลอดไป

ดังนั้น เมื่อเวลาพบปัญหาหรืออุปสรรคใดๆ ต้องรู้จักควบคุมอารมณ์ ไม่ให้หวั่นไหวไปกับปัญหา และอุปสรรคเหล่านั้น พยายามทำให้จิตใจให้สงบ แล้วแนวทางแก้ไขก็จะปรากฏขึ้นมาในดวงจิตที่นิ่งสงบ หรือปัญหาอุปสรรคเหล่านั้นก็จะผ่านพ้นไปอย่างสิ้นเชิง โดยไม่มีผลกระทบต่อจิตใจและร่างกายของเรา เราก็จะมีความสุขในชีวิตตลอดไป

สุดท้าย ก็ต้องขอฝากข้อคิดของวิธีการควบคุมอารมณ์ของตน ซึ่งเป็นศัตรูที่แท้จริงที่สามารถทำร้ายร่างกายและจิตใจของเราได้ ให้กับพนักงานของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ถ้าทุกคน รู้จักวิธีที่จะเผชิญหน้ากับปัญหาอุปสรรคเหล่านั้น ด้วยความยิ้มแย้มแจ่มใส และควบคุมอารมณ์ซึ่งเป็นศัตรูที่แท้จริงให้ได้ ปัญหาอุปสรรคต่างๆ ก็จะหลุดพ้นและผ่านไปได้ด้วยดี ชีวิตก็จะมีแต่ความสุข และที่สำคัญพนักงานทุกคน จะปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสบความสำเร็จทั้งชีวิต การงานในหน้าที่ และมีความสุขตลอดไป

ผู้เขียนบทความ

นายพงษ์ศักดิ์ จันทร์ศิริไพบูลย์ หัวหน้างานสืบสวนสอบสวน สนง.กกต.จว.สุโขทัย

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง คุณ “กำ” อะไรอยู่?

มีเรื่องสั้นนำมาเล่าให้ฟังเรื่องหนึ่ง ได้แง่คิดดีมากครับคือ

มีครอบครัวที่น่ารักครอบครัวหนึ่งมี พ่อ แม่ และบุตรชายวัย 5 ขวบ กำลังน่ารัก เด็กน้อยเป็นเด็กที่ซนอย่างร้ายกาจและซี้สงสัยอย่างมาก

อยู่มาวันหนึ่งเด็กน้อยก็นึกครีมนอกครีมนใจ ไปคว้าเอาแจกันหยกแกะสลักต้นราชวงศ์หมิง ซึ่งนั้นก็หมายความว่าราคาแพงมากนำมาเล่นพลิกคว่ำพลิกหงาย สักพักก็ล้วงมือเข้าไปในแจกัน

ทันใดนั้นเด็กน้อยทำตาโตดูเหมือนจะดีใจที่ล้วงเข้าไปเจออะไรสักอย่าง แต่ปัญหาหาอยู่ที่ว่าเด็กน้อยจะดึงมือออกมาได้อย่างไร เด็กน้อยเริ่มกระสับกระส่ายพยายามดึงมือออกมาแต่ก็ไม่สำเร็จ จนต้องใช้ไม้ตายคือ “ทำไมได้รื่องให้ไวก่อน” เสียงเด้ดิ่งเป็นผลให้พ่อและแม่ต้องวิ่งมาดู

เมื่อมาพบ ต่างก็พยายามช่วยกันดึงมือของเด็กน้อยออกจากแจกันด้วยวิธีต่างๆ น้ำมันก็แล้ว น้ำสบู่ก็แล้ว ทำอย่างไรก็ไม่ออก จนสุดท้ายผู้เป็นพ่อต้องตัดใจทุบแจกันหยกราชวงศ์หมิงทิ้ง เพื่อรักษามือของลูกชายเอาไว้ เมื่อมือของเด็กน้อยหลุดจากแจกันแล้ว พ่อและแม่ก็พบว่ามือเด็กน้อยกำอะไรบางอย่างจนแน่น

ผู้เป็นแม่จึงถามลูกชายว่า “หนูกำอะไรอยู่จ๊ะลูก?” เด็กน้อยตอบพร้อมทำสีหน้าซึ่งขัง “ผมปล่อยมันไม่ได้หรอกครับ”

“แล้วมันคืออะไรล่ะลูก?” ผู้เป็นพ่อเริ่มสงสัย

“มันเป็นสตาจค์ครับ” เด็กน้อยตอบพร้อมกับค่อยๆ แบนมือออกอย่างทะนุถนอม ปรากฏว่าในมือของเด็กน้อยมีเพียงเหรียญสองเหรียญ เด็กน้อยหารู้ไม่ว่าการที่เขาพยายามกำเหรียญเอาไว้ ทำให้ครอบครัวต้องสูญเสียของมีค่ากว่าเป็นพันๆ เท่า

นำเรื่องนี้มาเล่า เพราะคำถามเกิดขึ้นว่า ขณะที่เรากำลังใช้ชีวิตอยู่นี้ คุณกำลัง “กำ” อะไรไว้ในชีวิตบ้าง เงิน? บ้าน? งาน? รถ? ทิฐิ? แล้วสิ่งที่เรากำลังกำทำให้เราสูญเสียอะไรที่มีค่ามหาศาลไปบ้าง เวลาครอบครัวพ่อแม่คนที่รักเรา

คุณ “กำ” อะไรอยู่?

ผู้เขียนบทความ

นายพรชัย คำบุญรัตน์ พนักงานการเลือกตั้ง รักษาการหัวหน้างานอำนวยการ สนง.กกต.จว.สุโขทัย

หมายเหตุ เมื่อได้อ่านบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้าชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีธิปไตยโดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง “กระเป๋าเดินทาง”

ในชีวิตของแต่ละคนนั้น ย่อมมีการเดินทาง ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องปกติ แต่การเดินทางในแต่ละครั้ง ถ้าเราสังเกตให้ดี จะต้องมีส่วนประกอบซึ่งเป็นกระเป๋าเดินทาง ซึ่งถ้าการเดินทางของเรามีเพียงกระเป๋าเดินทางเล็กๆ เพียงใบเดียว การเดินทางในครั้งนั้นก็จะมีความสะดวกสบาย และเดินทางไปไหนมาไหนได้อย่างสะดวกสบาย แต่ถ้าการเดินทางในครั้งนั้น เรามีกระเป๋าเดินทางหนักๆ หลายใบ การเดินทางนั้นก็จะเป็นไปอย่างทุลักทุเล ประสบปัญหาและความยากลำบากในการขนสัมภาระขึ้นลงยานพาหนะ การเดินทางก็จะเป็นไปด้วยความยากลำบาก

เช่นเดียวกัน มนุษย์เราก็เปรียบเสมือนการเดินทางไปในวิถีชีวิตของแต่ละคน ถ้าเราพยายามที่จะกอบโกยผลประโยชน์ เพื่อให้มีทรัพย์สินเงินทองมากมาย เราก็จะมีห่วง คอยกังวล กลุ้มอกกลุ้มใจ อยู่ตลอดเวลา ก็เปรียบเสมือนสัมภาระในการดำเนินชีวิต ซึ่งทำให้ยากลำบากกับการดำเนินชีวิต แต่ถ้าเรารู้จักประหยัด รู้จักพึงพอใจในสิ่งที่มี และรู้จักปล่อยวาง ไม่ต้องมีสิ่งใดมายึดติดตัวเรามากเกินไป เราก็จะมีชีวิตที่เรียบง่าย สะดวกสบาย ไม่ต้องเดือดร้อน แล้วเราจะมีความสุขมากขึ้น

สุดท้าย ก็ต้องขอฝากข้อคิดเกี่ยวกับเรื่องกระเป๋าเดินทางให้กับพนักงานของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ถ้าทุกคนรู้จักประหยัด รู้จักพึงพอใจในสิ่งที่มี และรู้จักปล่อยวาง ไม่ต้องมีสิ่งใดมายึดติดตัวเรามากเกินไป เราก็จะมีชีวิตที่เรียบง่าย สะดวกสบาย ไม่ต้องเดือดร้อน แล้วเราจะมีความสุขมากขึ้น การดำเนินชีวิตก็จะมีแต่ความสุข และที่สำคัญ... พนักงานทุกคน จะปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสบความสำเร็จ ทั้งชีวิตการทำงานในหน้าที่ และมีความสุขตลอดไป

ผู้เขียนบทความ

นายพงษ์ศักดิ์ จันทร์ศิริไพบูลย์
หัวหน้างานสืบสวนสอบสวน สนง.กกต.จว.สุโขทัย

หมายเหตุ เมื่อตีเจอานบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้าชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีริถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ระเบียบวินัย

เปิดมีประโยชน์หลายอย่าง เช่น ช่วยชวานากำจัดศัตรูข้าว โดยช่วยกำจัด หอย ปู เป็นต้น

เปิดเป็นสัตว์ที่มีระเบียบวินัยในการดำรงชีวิตอยู่ร่วมกัน วันหนึ่งตอนเย็นใกล้พลบค่ำ ข้าพเจ้าได้ไปเดินเล่นที่ชายทุ่งนา รู้สึกแปลกใจเมื่อได้เห็นเปิดจำนวนมากเดินเป็นแถวเรียงกันไปยาวเหยียดหลายสิบลเมตรประมาณสองร้อยตัว เมื่อรีบเดินไปที่บริเวณหัวแถวของเปิด พบว่ามีเปิดตัวหนึ่งเดินนำหน้าพาฝูงไปตลอดทางจนถึงเล้าเปิด หรือที่พักของเปิด ซึ่งทั้งฝูงเดินตามกันมาอย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย ตั้งแต่หัวแถวถึงท้ายแถว แล้วเปิดทั้งหมดก็ได้มารวมอยู่ด้วยกันในเล้า

เปิดนอกจากจะเป็นสัตว์ที่ให้ประโยชน์แล้ว ยังเป็นสัตว์ที่มีพฤติกรรมอยู่ร่วมกันอย่างมีระเบียบวินัยอีกด้วย พวกเราควรเอาอย่างเปิดนะครับ คือมีระเบียบวินัย

ผู้เขียนบทความ

นายอำนาจ แซ่ม้อย

พนักงานสืบสวนสอบสวน สนง.กต.จว.ปทุมธานี

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง โชคดีด้วยสำนึก

การรู้สำนึกด้วยตัวเองน่าจะช่วยให้ได้รับประโยชน์อย่างไม่น่าเชื่อ หรือเป็นเพราะผลบุญตอบสนองทันตาเห็น

วันหนึ่งหลังเลิกงานแล้วข้าพเจ้าขับรถปิคอัพเก่าๆ ตามรถเก๋งวอลโว่ป้ายแดงมาห่างๆ เพื่อมุ่งหน้ากลับบ้านพักแถวย่านรังสิต ขณะนั้นมีรถติดเป็นจำนวนมาก ช่วงหนึ่งจำได้ว่า ขับรถตามไปแล้วเห็นคันหน้าหยุดจิ้งเหยียบเบรก ด้วยความอ่อนเพลียจึงผล็อยหลับไปในขณะนั้น มาสะดุ้งรู้สึกตัวอีกทีก็เมื่อน้ำรถปิคอัพได้ปะทะกับท้ายรถเก๋งป้ายแดงเข้าแล้ว จึงหยุดรถรีบลงไปที่ประตูด้านคนขับรถเก๋งได้ยกมือไหว้พร้อมกล่าวว่า “พี่ครับขอโทษครับผมไม่ได้ตั้งใจ มันวูบครับ” คนขับรถเก๋งคันดังกล่าวเป็นชายสูงใหญ่ท่าทางเคร่งเครียดลงมาจากรถดูทำรถตนเองพร้อมลูบคลำบริเวณที่ถูกชน ทำท่าเกาศีรษะแล้วพูดว่า “ไม่เป็นไร ไม่เอาเรื่อง” แล้วขึ้นรถขับจากไป

ข้าพเจ้าโชคดีเหลือเกินที่ได้พบคนเช่นนี้และต้องขอขอบคุณมา ณ ที่นี้เป็นอย่างสูง นี่แหละคือพลเมืองดีในวิถีประชาธิปไตยอย่างแท้จริง

ผู้เขียนบทความ

นายอำนาจ แซ่ม้อย

พนักงานสืบสวนสอบสวน สนง.กท.จว.ปทุมธานี

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ใช้กีฬาเสริมสร้างจิตสำนึก

กีฬา นอกจากจะทำให้ผู้ที่เล่นกีฬาเป็นประจำมีร่างกายที่แข็งแรงแล้ว ยังช่วยทำให้มีสุขภาพจิตที่ดี และหากเรามองถึงการกีฬาอย่างละเอียดจะเห็นว่าในกีฬาแต่ละประเภทล้วนแล้วแต่มีกฎกติกาอยู่ในตัว ผู้เล่นต้องมีความเคารพกฎกติกาของกีฬาประเภทนั้นๆ จะฝ่าฝืนกฎกติกาไม่ได้ ซึ่งสิ่งนี้เป็นการฝึกให้คนเคารพกฎเกณฑ์กติกาที่วางไว้ และสิ่งสำคัญในเรื่องของกีฬานั้นคือกีฬาสอนให้คนรู้จักการรู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย เมื่อการแข่งขันจบลงผู้ที่ชนะก็ได้รับการชื่นชมยินดี ส่วนผู้ที่แพ้ก็ได้รับการปลอบใจและการให้กำลังใจ ซึ่งทั้งผู้ชนะและผู้แพ้ก็ยังคงมีมิตรภาพที่ดีต่อกัน รู้จักอภัยให้แก่กันและกัน เคารพและให้เกียรติต่อกัน ดังนั้นกีฬาจึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการเสริมสร้างจิตสำนึกที่ดีให้แก่คนเราได้ หากเราปลูกฝังให้เด็กได้เล่นกีฬาและเข้าใจถึงการเคารพกฎกติกา ตลอดจนการมีน้ำใจนักกีฬา ก็จะทำให้เด็กเติบโตขึ้นมาเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพต่อไป

ผู้เขียนบทความ

นายสมเกียรติ นนทธีสารวานิช
พนักงานสืบสวนสอบสวน สนง.กต.จว.ปทุมธานี

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้าชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง สามัคคีกันป้องกันเหตุร้าย

โลกปัจจุบันนี้ ยังคงมีภัยอันตรายที่ก่อให้เกิดการสูญเสียต่อชีวิตและทรัพย์สินของผู้คน ถ้าสุดได้เกิดเหตุการณ์ก่อวินาศกรรมขึ้นที่เมืองปารีส ประเทศฝรั่งเศส โดยกลุ่มผู้ก่อการร้ายได้วางระเบิดและใช้อาวุธปืนกราดยิงผู้คน จนทำให้มีผู้เสียชีวิตและได้รับบาดเจ็บเป็นจำนวนมาก สะท้อนให้เห็นถึงภัยอันตรายที่เกิดขึ้นบนโลกใบนี้ ความสูญเสียในลักษณะนี้อาจเกิดขึ้นได้ในทุกที่ ฉะนั้นแล้วคนไทยทุกคนจึงควรหันหน้าเข้าหากันสร้างความสามัคคีให้เกิดขึ้นระหว่างคนไทยทุกหมู่เหล่า เพื่อช่วยกันปกป้องประเทศชาติให้อยู่รอดปลอดภัย มีความสงบสุข หากคนไทยทะเลาะเบาะแว้งและยังคงแบ่งพรรคแบ่งพวก ไม่สามัคคีปรองดองกันก็จะทำให้ประเทศอ่อนแอ จึงถึงเวลาที่เรทุกคนจะต้องร่วมมือกันสร้างความเข้มแข็งให้เกิดขึ้นในสังคมไทย ร่วมมือกันแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นภายในประเทศและปกป้องภัยอันตรายจากภายนอกประเทศ หากทุกคนมีความสามัคคีและหยุดการทะเลาะเบาะแว้งกันได้แล้ว เราก็จะมั่นใจได้ว่าประเทศชาติของเราจะมีความเข้มแข็งและยั่งยืนตลอดไป

ผู้เขียนบทความ

นายครองพล ศรีทัพ

พนักงานขับรถยนต์ สนง.กท.จว.ปทุมธานี

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีริถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ภัยจากสังคมออนไลน์

สังคมไทยในยุคนี้ มีผู้คนจำนวนมากใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการติดต่อสื่อสารกัน เนื่องจากโลกแห่งการสื่อสารในยุคนี้ได้เปลี่ยนแปลงไปมาก การพัฒนาทางเทคโนโลยีการสื่อสาร ส่งผลให้ผู้คนในปัจจุบันได้รับอิทธิพลของการเปลี่ยนแปลง ผู้คนจำนวนมากได้ติดตามข้อมูลข่าวสารต่างๆ ทางสังคมออนไลน์ แม้ว่าสังคมออนไลน์จะมีประโยชน์ในแง่ของความรวดเร็ว ความทันสมัยในการติดต่อสื่อสาร แต่ก็แฝงไปด้วยภัยอันตรายเช่นกัน หากเราไม่ระมัดระวังในการใช้งาน เห็นได้จากข่าวพวกมิจฉาชีพหลอกลวงผู้คนทางอินเทอร์เน็ตเพื่อกระทำความผิดกฎหมาย เช่น ฉ้อโกง การล่อลวงละเมิดทางเพศ เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่ไม่เป็นความจริง ทำให้ผู้ได้รับข้อมูลเกิดการเข้าใจผิด ทำให้สังคมเกิดความปั่นป่วน มีการใช้ถ้อยคำหยาบคาย ก้าวร้าว รุนแรง ในการแสดงความคิดเห็นทางสังคมออนไลน์ ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้ได้เกิดการลอกเลียนแบบกันขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กและเยาวชนที่ยังขาดวุฒิภาวะ ได้มีการเลียนแบบคำพูดที่ก้าวร้าว รุนแรง ขาดการใช้เหตุผลในการแสดงความคิดเห็น จึงเป็นเรื่องสำคัญที่ทุกคนจะต้องช่วยกันดูแลระมัดระวังไม่ให้ตัวเราหรือคนในครอบครัวของเรานำเอาพฤติกรรมที่ไม่ดีของการติดต่อสื่อสารทางสังคมออนไลน์มาใช้ เนื่องจากอาจเข้าข่ายผิดกฎหมายหรือศีลธรรมอันดีได้

ผู้เขียนบทความ

พ.ต.ท. ชูชัย สว่างศิริพรชัย

หัวหน้างานสืบสวนสอบสวน สนง.กกด.จว.ปทุมธานี

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ยืมชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีริถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง การเลือกตั้ง

การเลือกตั้งมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อประเทศชาติและประชาชนทุกคน เนื่องจากการเลือกตั้งเป็นกระบวนการที่ประชาชนคัดเลือกบุคคลเข้าไปเป็นตัวแทนของเรา เพื่อทำหน้าที่ในการปกป้องผลประโยชน์ดูแลแก้ปัญหาของประชาชน รวมทั้งการบริหารจัดการงบประมาณ

ความจริงแล้วประชาชนสนใจและสนับสนุนการเลือกตั้งอยู่แล้ว แต่เนื่องจากสถานการณ์บางอย่างไม่อาจสนับสนุนการเลือกตั้งได้

ประการแรก ประชาชนคิดว่าใครมาเป็นรัฐบาลก็ตาม มีผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของประชาชนน้อยขอให้ประชาชนอยู่ดีกินดีก็พอใจแล้ว บางคนถือสาเหตุนี้ ไม่ไปเลือกตั้ง เพราะเบื่อการเลือกตั้งที่ผ่านๆ มา

ประการที่สอง ผู้สมัครรับเลือกตั้งบางท่านหาทางซื้อสิทธิของประชาชน และประชาชนเองก็ขายสิทธิของตนเอง ด้วยเห็นแก่ผลประโยชน์ที่ได้รับจากผู้สมัครรับการเลือกตั้ง ซึ่งเป็นปัญหาที่รุนแรงและแก้ไขได้ยาก เพราะเป็นผลประโยชน์ต่างตอบแทนซึ่งกันและกัน

ประการสุดท้าย พรรคการเมืองเป็นตัวแปรที่สำคัญในการเลือกตั้ง พรรคการเมืองเก่าๆ มีฐานเสียงจากประชาชนที่นิยมชมชอบอยู่เดิม ทั้งชอบโดยส่วนตัวหรือชอบโดยผลประโยชน์ ย่อมเปลี่ยนแปลงไปสู่พรรคการเมืองใหม่ๆ ได้ยากหากประชาชนทุกคนตระหนักในสิทธิและหน้าที่ของตนในฐานะเป็นพลเมืองคนหนึ่งของประเทศชาติแล้ว ย่อมจะต้องให้ความสำคัญกับการเลือกตั้ง เพื่อจะได้เลือกผู้นำหรือตัวแทนของตนที่เป็นคนดีและมีความสามารถ มาพัฒนาและบริหารประเทศ และเชื่อได้ว่าประชาธิปไตยของประเทศไทยจะมีการพัฒนาการเมืองที่ดีมีคุณภาพ ทั้งจะเป็นประโยชน์ต่อประชาชนอย่างแท้จริง

ผู้เขียนบทความ

น.ส. วิภา บรรจงภาค

พนักงานสืบสวนสอบสวน สสว.4

หมายเหตุ เมื่อตีพิมพ์บทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”